

EMINESCIANA

Revista Colegiului Național "Mihai Eminescu" Baia Mare
E-mail: revistaeminesciana@yahoo.com

Anul V

Nr. 6

mai

2011

CE ESTE CONSILIUL ELEVILOR?

pag. 3

Decernarea premiilor European Label

pag. 4

Eminescu pentru toți

pag. 9

Palabra En El Mundo

pag. 11

Pagini pentru francofoni, anglofoni, germanofili, hispanici

pag. 16 - 20

Portret de scriitor

Lucian Blaga

pag. 12

Colegiul Național "Mihai Eminescu"
Str. Culturii, nr. 7, Baia Mare, Maramureș
Tel: 0262-211069; Fax: 0262-211987
<http://cneminescu.licee.edu.ro>
ISSN: 2065-9733

POESIS

ESEU

pag. 13

CUPRINS

Un Eminescu al timpului său1

*Colegiul Național „Mihai Eminescu”
în topul liceelor din țară.....2*

Planul de școlarizare pentru clasa a IX-a2

Consiliul Elevilor.....3

Decernarea premiilor European Label.....4

Rezistența anti-comunistă6

Chestiunea Eminescu.....8

Eminescu pentru toți9

*EuRo Vocea Maramureșului
auzită la Bruxelles.....10*

Diversitatea face lumea mai largă11

Scriitor pentru o zi.....11

Portret de scriitor - Lucian Blaga.....12

Poesis.....13

Eseu.....14

Pagini pentru francofoni.....16

Pagină pentru hispanici.....18

Pagină pentru germanofil.....19

Pagină pentru anglofoni.....20

O experiență britanică la București.....21

Profesor de serviciu22

Ziua mondială a apei.....23

*Elemente de Geografie Culturală (II)
Hinduismul24*

Tăblițele de la Tărtăria.....25

Interviurile revistei26

Reportaj - Ireland Trip28

Anchetă - Facebook. Cartea cu chipuri30

Zodiile și sportul.....32

Conducerea Colegiului

Dir. prof. Marius Crăciun
Dir. adj. prof. Mirela Ardelean

Consilier educativ
prof. Codruța Mureșan

Colegiul de redacție

Red. șef Cristian Goga (XI B)
Red. șef. adj. Oana Giurgiu (XI C)
Redactori:
Andreea Ciobanu (X C)
Andreea Ciolte (XI B)
Gabriel Cotețiu (XI B)
Viorelia Dan (X C)
Anita Hilda Kovacs (XI F)
Amalia Lupu (XII C)
Ștefana Sopco (XII F)

Coordonator

prof. Ioana Petreuş

Colaboratori:

prof. Monica Cândea
prof. Mărioara Donca
prof. Liliana Feder
prof. Codruța Mureșan
prof. Anca Oșan
prof. Laura Teșileanu
prof. Ramona Toth
prof. Gabriela Vanca
prof. Ileana Vasilescu

Grafica și tehnoredactare

ing. Ioan Krucz

Tipar

CECONII SRL
Baia Mare
Tel: 0262-434391

EMINESCIANA Anul IV Nr. 5 februarie 2010
Revista Colegiului Național "Mihai Eminescu" Baia Mare
E-mail: revistaeminesciana@yahoo.com

Pagini pentru francofoni, anglofoni, germanofili, hispanici

Portret de scriitor Herta Müller

POESIS
ESEU

Lucian Blaga

Un Eminescu al timpului său

Prof. Ioana PETREUȘ

La 50 de ani de la Marea trecere a Poetului Luminii, UNESCO a proclamat anul 2011 - anul Lucian Blaga. În acest context rămâne greu de depășit afirmația lui Constantin Noica care spunea că secolul al XIX-lea stă sub semnul lui Eminescu, iar secolul XX are ca personalitate tutelară pe Lucian Blaga.

De la debutul spectaculos din anul 1919 până la revelările postume, creația lui Blaga a fost urmărită cu interesul convenit unui scriitor de excepție, pe care diversitatea manifestărilor (lirică, dramatică, filosofică) îl singulariza între marii autori ai secolului în care s-a ivit în lumină. Puțini sunt cei care știu că autorul *Poemelor luminii* a fost nominalizat pentru Premiul Nobel.

Ca poet, Blaga este autorul unei poezii mistice, a increatului, generatoare de tristeți metafizice, de magia transfigurării luminii în umbre și penumbre, dar și o poezie a descătușării energiilor germinăției, a setei de viață, a bucuriei de a trăi și de a iubi. Opera poetică blagiană conține simboluri și metafore mitice nemaîntâlnite la niciun poet român, clasic sau romantic, simbolist sau modern, ele însele purtătoare de fioruri existențiale ori metafizice, cum ar fi: Corola de minuni, zeul Pan, Marele Anonim, Marea trecere, ș.a. Despre creația blagiană s-a pronunțat de-a lungul timpului întregul spectru de vârste și valori ale criticii românești și europene. În ultimii ani efortul criticii de a defini opera poetului născut în Lancrăm (județul Alba), de a o situa în tabloul cultural al epocii și în istoria literaturii române a intrat într-o fază nouă, datorită unui grup de intelectuali clujeni, constituiți în Societatea Culturală „Lucian Blaga”. Aceasta organizează anual, în luna blagiană, Festivalul Internațional de Poezie care îi poartă numele și care în acest an a împlinit 21 de ediții. În cadrul Festivalului Internațional "Lucian Blaga" - ediția 2011, marele premiu și diploma pentru poezie i-au fost decernate poetului Ioan Moldovan.

Pentru toate generațiile de cititori Blaga rămâne o personalitate de referință clasică în literatura română. „Un Eminescu al timpului său”, cum afirma criticul Mircea Tomuș într-un interviu. Așadar, oricâte schimbări de sensibilitate ar avea loc, opera lui Blaga va rămâne o mare voce care se aude reverberant dincolo de mode și timp. Un reper canonic al literaturii noastre.

Dintre sute de catarge

Dintre sute de catarge

Care lasă malurile,

Câte oare le vor sparge

Vânturile, valurile?

Dintre pasări călătoare

Ce străbat pământurile,

Câte-o să le-nee oare

Valurile, vânturile?

De-i goni fie norocul,

Fie idealurile,

Te urmează în tot locul

Vânturile, valurile.

Nenteles rămâne gândul

Ce-ți străbate cânturile,

Zboară vecinic îngânându-l

Valurile, vânturile.

„În mod firesc se impune trasarea unei paralele între cele două genii ale ființei noastre naționale. Eminescu, un tânăr de o excepțională frumusețe, cu trăsături line, romantic-lirice, care amintesc parcă de blânde plaiuri moldovene. Lucian Blaga, cu trăsături aspre, dârze, parcă ar reflecta stâncile Carpaților ardeleni. Nu poți să nu descoperi și în creația lor poetică aceste caracteristici fundamentale. (...) Lucian Blaga nu îl contracarează pe Eminescu, ci îl *continuă*, merge mai *departe* și mai *adânc* pe drumul preconizat de marele său înaintaș și prin aceasta între ei este o strânsă legătură. Această legătură o formează îndeosebi viziunea lor faustiană”.

(Liviu RUSU, *De la Eminescu la Lucian Blaga*)

Colegiul Național „Mihai Eminescu” în topul liceelor din țară

*Director prof. Marius CRĂCIUN
Director adj. prof. Mirela ARDELEAN*

Anul școlar pe care tocmai îl traversăm pare să fie din multe puncte de vedere mai bun decât anii școlari trecuți. Când spunem asta ne gândim la panoplia de activități de toate genurile care se desfășoară la noi în școală, ne gândim la parteneriatele și la proiectele care se desfășoară în prezent și care, nu fac altceva, decât să ne aducă într-o lumină extrem de pozitivă.

Nu știm cum e în alte colegii, din oraș sau din țară, dar în școala noastră nu este răgaz și fiecare catedră vine mereu cu acțiuni, cu proiecte care de care mai interesante și mai atrăgătoare pentru elevi. Trăim în școala noastră într-o efervescență continuă, care ne deschide noi și noi perspective și noi fronturi pe care să le cucerim prin împreunarea unor noi idei și unor noi atitudini.

Toate aceste minunate lucruri care se întâmplă în colegiu nostru nu ar fi posibile fără deschiderea și acceptarea totală din partea colectivului de cadre didactice care se dovedește, spre bucuria noastră, a fi unul extrem de ancorat în ceea ce înseamnă elementul de noutate și explorare de zone educaționale inedite.

Numai în acest an colegiul nostru a intrat în câteva

proiecte naționale interesante, unul dintre ele se va ocupa de tinerii dotați intelectual, dar cu posibilități materiale limitate.

Faptul că suntem singurul colegiu din Baia Mare care am accesat aceste tipuri de proiecte vorbește de la sine despre angajarea noastră sinceră în activități inedite dar, în același timp și faptul că, factori de decizie, în speță Inspectoratul Școlar, au încredere în seriozitatea și implicarea noastră de cea mai înaltă ținută intelectuală.

Nu putem să nu amintim că am obținut pentru a doua oară consecutiv premiul European Language Label, pentru proiectul „Immigrants Past and Present“. Acest lucru ne menține în topul liceelor din țară, dacă ne gândim că doar 13 școli au reușit să obțină acest premiu.

Dorința și speranța noastră ar fi ca acest climat propice pentru activități din cele mai diverse și pentru proiecte din cele mai interesante să se mențină, astfel ca și în felul acesta, liceul nostru să fie mereu în topul cel mai căutate și celor mai bine cotate licee din județ și din țară.

PLANUL DE ȘCOLARIZARE PENTRU CLASA a IX-a

(anul școlar 2011 -2012)

**COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU”
BAIA MARE**

<http://cneminescu.licee.edu.ro>

**FILIERA: TEORETICĂ
PROFIL: UMANIST**

SPECIALIZĂRI:

- FILOLOGIE: 5 CLASE
- ȘTIINȚE SOCIALE: 3 CLASE

SUBSPECIALIZĂRI:

FILOLOGIE	2 CLASE = 60 LOCURI
BILINGV ROMÂNĂ ENGLEZĂ	2 CLASE = 60 LOCURI
BILINGV ROMÂNĂ FRANCEZĂ	1/2 CLASĂ = 15 LOCURI
BILINGV ROMÂNĂ GERMANĂ	1/2 CLASE = 15 LOCURI
ȘTIINȚE SOCIALE	3 CLASE = 90 LOCURI

CE ESTE CONSILIUL ELEVILOR?

Ghiță POP X A

Consiliul Elevilor reprezintă o formă de organizare asociativă a elevilor cu un rol important în democratizarea școlii și a relațiilor profesor-elev. Prin intermediul acestui organism, elevii își pot alege reprezentanții, pot formula puncte de vedere și pot elabora propuneri pentru îmbunătățirea calității vieții școlare. Principiul fundamental al Consiliului Elevilor este democrația. Consiliul Elevilor reprezintă, nu conduce, însumând viziunea elevilor din România. El oferă oricărui elev posibilitatea de a se dezvolta, de a fi vocea colegilor săi.

Organigrama Consiliul Elevilor:

Pop Ghiță - președinte, **Elvira Rad** - vicepreședinte, **Pocol Cristina** - vicepreședinte, **Cot Andra** - secretar, **Coman Cristina** - casier. Directori de departamente: **Pustai Dan** - avocatul elevului, **Tatar Denis** - Sport, **Cotețiu Gabriel** - cultură, **Barbul Mădălina** - mobilitate, informare, consiliere, **Gaborean Oana** - concursuri școlare și extrașcolare.

Noi, cei din cadrul Consiliului Elevilor din Colegiul Național Mihai Eminescu ne-am propus să contribuim la dezvoltarea gradului de asociativitate și responsabilizare socială în rândul elevilor și la asigurarea unui climat educațional democratic și de calitate. Pentru a ne atinge acest scop ne-am propus inițierea mai multor proiecte și activități printre care se

numără: „Zi de curățenie generală în Baia Mare” (la începutul lunii iunie), activitate în care să implicăm majoritatea liceelor băimărene și care are să aibă ca scop socializarea dintre elevi și schimabarea mentalității în ceea ce privește natura. Un alt proiect, „Schimb de experiență între C.N. Mihai Eminescu și alt liceu” prin care se urmărește cunoașterea învățământului din alt liceu, progresul în activități civice și dezvoltarea aptitudinii de comunicare.

Și, nu în ultimul rând, dorim să ne implicăm, să excelăm și să ne afirmăm în proiecte care au menirea

de a îmbunătăți civilizația în societate. Printre acestea se numără: *Gala tinerilor europeni*, *Sănătate împotriva drogurilor* (având ca obiectiv responsabilizarea și motivarea consumatorilor de droguri pentru diminuarea și renunțarea la acestea), *Viața verde e și în noi*.

Având în vedere faptul că suntem la un liceu cu prestigiu, un liceu modern, cu profesori competenți care îți oferă șansa de reușită în viață, NOI, elevii acestui liceu trebuie să dovedim faptul că merităm să învățăm în el; acest lucru îl putem face doar prin seriozitate, muncă și printr-o profundă implicare în activități care să propulseze liceul în fruntea celorlalte școli de elită și prin care noi să ne putem afirma și dezvolta.

ASOCIAȚIA DE PĂRINȚI

„COLEGIUL NATIONAL MIHAI EMINESCU" BAI A MARE

La începutul acestui an școlar s-a constituit Asociația de părinți „Colegiul Național Mihai Eminescu” Baia Mare ca persoană juridică de drept privat, neguvernamentală, non-profit și apolitică. Asociația își desfășoară activitatea la nivel local, național și internațional și are ca președinte pe dl. Marin Teglaș.

Printre obiectivele asociației se numără:

- promovarea comunicării și cooperării între actorii implicați în procesul de învățământ (profesori, elevi, părinți);
- schimbul de informații în domeniul educațional cu organizații similare din țară și străinătate;
- editarea și tipărirea de materiale și publicații în legătura cu scopurile și activitatea desfășurată de către asociație;
- organizarea de simpozioane și acțiuni cu teme diverse și participarea la acțiuni organizate de către asociații similare, atât din țară, cât și din străinătate;
- atragerea și utilizarea, în condițiile legii, de surse de finanțare și resurse sub forma de subvenții, contribuții, cotizații, sponsorizări, finanțări pe baza de proiecte cu surse de finanțare interne și externe etc;
- sprijin pentru activitatea educațională și culturală organizată la nivelul Colegiului, nivel județean, regional național și internațional etc.

Colegiul "Mihai Eminescu" pentru a doua oară premiat

Decernarea premiilor European Label

Cristian GOGA XIB

În 4 martie 2011, la sediul Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale din București, Colegiului Național "Mihai Eminescu" din Baia Mare a fost premiat, pentru a doua oară cu distincția European Label, pentru proiectul *Immigrants Past and Present. Towards Better Integration?* (Imigranții trecut și prezent. Către o mai bună integrare?). Din cele 44 de proiecte propuse pentru acordarea premiilor "European Label", 12 instituții și-au adjudecat aceste distincții.

În anul 2009 liceul nostru a primit acest premiu pentru proiectul Comenius *Higher quality in education with family suport* (Calitate în învățământul superior cu suportul familiei). Certificatul European Label este o distincție care se acordă pentru proiecte inovatoare în predarea limbilor străine.

"În acești ultimi ani am reușit să mobilizez o echipă de profesori tineri și entuziaști care m-au sprijinit în obținerea acestui nou succes. De asemenea conducerea a liceului, directorul Marius Craciun și directoarea adjuncta Mirela Ardelean merită mulțumirile noastre deoarece ne-au sprijinit pe tot parcursul derulării proiectului și în pregătirea fișei de concurs. Dar meritele principale le au minunații elevi ai Colegiului, cu mențiuni deosebite pentru fosta clasa a

XII-a E și actuala XII C. Felicitări dragi elevi!" (prof. Mariana Hudrea, președinta Comisiei de promovare a proiectelor naționale și internaționale și coordonatoarea proiectului).

"Premiul European Label reprezintă un aspect de recunoaștere la nivel european. Prestația noastră a fost dintre cele mai bune, care a avut impact la public. Ne mândrim cu doamna profesoară Mariana Hudrea, fiind apreciată ca un vechi și îndrăgit colaborator, atât al agenției, cât și al Ministerului Educației. Suntem mândri că în cadrul colegiului nostru există dascăli și elevi care inițiază astfel de proiecte" (prof. Mirela Ardelean,

director adjunct).

Au onorat festivitatea: Leonard Orban - din partea președinției României, Monica Calotă - președinte ANPCDEFP, Augustin Mihalache - reprezentant MECS și Iulia Deutsch - reprezentanta Comisiei Europene.

Din delegația băimăreană care a reprezentat Colegiul la eveniment, alături de prof. Mariana Hudrea și prof. Mirela Ardelean - director adjunct, au mai făcut parte, Ligia Duruș - inspector școlar, Bianca Juhasz și Patrick Bohony, ambii din clasa a XII-a C. Redăm mai jos câteva impresii din această experiență plăcută pe care au trăit-o colegii noștri.

"Toată lumea din Eminescu era încrezătoare că vom face cinste liceului"

Bianca JUHASZ XII C

Când am aflat că am fost aleasă să îmi reprezint liceul la festivitatea de premiere din București a concursului European Label, am știut că va fi o experiență încântătoare, însă care s-a dovedit a fi mai mult decât atât. Înainte de a sosi ziua plecării, ne-am pregătit prezentarea, cu ajutorul profesorilor noștri, în fața clasei pentru a primi reacții ce aveau să ne facă să ne îmbunătățim stilul de susținere și de interacționare cu publicul. Am primit diferite reacții și sfaturi, dar toată lumea din Eminescu era încrezătoare că vom face

cinste liceului.

Prezentarea proiectului nostru *Immigrants Past and Present. Towards Better Integration?* a fost spontană și plăcută, iar după reacțiile publicului și comentariile invitaților, ne-a reușit ceea ce ne-am propus, și anume, să scoatem în evidență cât mai bine calitățile proiectului și munca depusă în realizarea lui. Mi-a făcut o deosebită plăcere să mă aflu în fața acelor oameni devotați și implicați în realizarea unor proiecte, care nu se opresc doar la atât, ci reprezintă

"Acest eveniment mi-a produs o impresie deosebită"

Patrick BOHONY XII C

Sunt foarte mândru că am fost desemnat să particip la Festivitatea de decernare a premiilor "European Language Label 2011" din București, eveniment organizat de Agenția Națională pentru Programe Comunitare și Formare Profesională.

Mărturisesc că acest eveniment mi-a produs o impresie deosebită.

Am avut ocazia să văd prezentările a 12 proiecte foarte interesante ale celorlate licee, respectiv școli generale din țară. Deși proiectele au avut obiective și rezultate foarte diferite am fost cu toții uniți prin faptul că am avut parteneri din țări europene și toate promovează metode de succes în studiul limbilor străine. Prezentarea proiectului Comenius al Colegiului *Imigrația - trecut și prezent, spre o mai bună integrare?* făcută împreună cu colega mea de clasă Bianca Juhasz a decurs foarte bine și am primit multe felicitări.

Am fost foarte încântați de prezența oaspeților care au onorat festivitatea. Domnul Leonard Orban, din partea Președinției României, ne-a ținut un discurs în deschidere despre importanța

învățării și a altor limbi străine, în afară de limba engleză și franceză, și despre importanța interacționării cu vecinii noștri europeni. Personal, mă mândresc cel mai mult cu faptul că am putut discuta în detaliu cu domnul Augustin Mihalache, reprezentantul MECTS, despre diverse teme, atât legate de European Label cât și despre alte proiecte europene (Erasmus, ICL).

Fiind și prima mea vizită la București pot să afirm că am fost

impresionat și de arhitectura clădirilor din centru și de Arcul de Triumf, văzute mai ales din autobuzul dinspre și înspre aeroport. (...) Regret faptul că nu am putut sta mai mult în București să vizităm mai în detaliu orașul, nu doar în trecere. Simt că am ratat o ocazie în plus de a-mi dezvolta cultura. Însă trebuia să prindem avionul de întoarcere. Dar sunt convins că, în viitor, voi avea și alte ocazii să descopar frumusețile capitalei și obiectivele ei turistice.

persoanele pentru care elevii și procesul lor de învățare semnifică cel mai important obiectiv. Nu am putut să nu remarc emoția cu care fiecare echipă își

prezenta proiectul și mândria pe care o simțea fiecare coordonator de proiect atunci când era expusă lucrarea echipei sale. Doamna profesoară Mariana Hudrea, doamna director Mirela Ardelean și doamna inspector Ligia Duruș, care alături de mine și colegul meu Patrick întregeau echipa din Maramureș, s-au arătat foarte încântate de prestația noastră și cuvintele și zâmbetele lor m-au făcut să mă simt recompensată.

După ce toate proiectele au fost prezentate, au fost oferite premiile fiecărei școli participante, într-o atmosferă caldă cu sunet de aplauze și lumini strălucitoare ale blitzurilor aparatelor de fotografiat, care au immortalizat momentele într-o amintire frumoasă. Totul s-a încheiat cu un bufet unde participanții au putut schimba impresii și s-au cunoscut între ei, în speranța că se vor mai întâlni pentru viitoare proiecte.

Atelier de lucru la Colegiul Național Mihai Eminescu

Rezistența anti-comunistă

Prof. Elena IERCOȘAN

În perioada 26 martie - 1 aprilie 2010 a avut loc la Colegiul Național Mihai Eminescu Baia Mare reuniunea de proiect cu tema „Rezistența anticomunistă”, parte din proiectul Comenius, „Învățare pe tot parcursul vieții, „Trecut conflictual viitor comun: Ghid de supraviețuire pentru tinerii cetățeni europeni”. La reuniune au participat elevi și profesori din Germania (Staatliche Fachoberschule und Berufshochschule Erlangen), Lituania (Palangos senoji gimnazija), Polonia (Gimnazjum Publiczne im. Jana Pawła II w Sobkowie) și, bineînțeles, din Colegiul gazdă.

Scopul acestei reuniuni a fost să sensibilizeze elevii și profesorii deopotrivă asupra aspectelor etice dar și general umane implicate de participarea la mișcarea de rezistență anti-comunistă imediat după cel de-al doilea război mondial în țările participantilor. Elevii au descoperit formele pe care le poate lua o mișcare de rezistență și care puteau fi repercusiunile implicării în aceasta, cercetând atât viețile intelectualilor, modele de integritate morală și spirituală ale vremii, cât și ale oamenilor simpli care au ales să-și exprime deschis punctele de vedere și să nu plece capul în fața minciunii și a degradării.

Programul activităților a început plăcut cu vizitarea județului Maramureș, pe un traseu turistic, în care un popas important a fost Muzeul Memorial al Victimelor Comunismului și al Rezistenței Anti-comuniste de la Sighetu Marmăției care, alături de memorialul de la Auschwitz și cel al Păcii din Franța a fost consemnat de Consiliul Europei în octombrie 1998 drept unul dintre primele trei monumente menite să păstreze vie istoria tragică a Europei. Aici elevii și profesorii au avut parte de un ghidaj excepțional (mulțumim pe această cale dlor Robert Fürtos și Norbert Kondrad), care i-a ajutat să înțeleagă epoca comunistă și diversele aspecte ale mișcării de rezistență împotriva acestui tip de dictatură, îndrumare de un excelent profesionalism care a fost, în esență, punctul de sprijin al întregii reuniuni de proiect. Muzeul Satului Maramureșean din Sighet le-a oferit participanților șansa de a face cunoștință cu arhitectura și istoria satului tradițional din nord-vestul țării și, intrucât nu putea lipsi din traseul cultural regalul „salbelor închinării ortodoxiei” Bârsana, Ieud și Dragomirești, precum și ineditul Cimitir Vesel din Săpânța, acestea au ilustrat pe viu un ținut care este el însuși un muzeu în aer liber.

Activitățile din cadrul Colegiului au cuprins în

prima zi de lucru o prezentare a școlilor și țărilor participante, precum și asistența la ore a oaspeților, moment în care cei prezenți „au gustat” din viața de licean și, respectiv, profesor la Colegiul Național Mihai Eminescu. Ziua următoare a fost dedicată lucrărilor propriu-zise din cadrul temei proiectului și care a cuprins activități pe parcursul cărora elevii au împărtășit, analizat, sintetizat și comentat informații din surse și sub forme diverse,

inclusiv fotografii și documente autentice referitoare la rezistența anti-comunistă din fiecare țară și au tras apoi concluzii cu privire la aspectele comune, diferite sau inedite ale acestei mișcări de rezistență din spațiul european, la care au ajuns în urma dezbaterilor în grupurile de lucru și din plen. Fiecare țară participantă s-a ales astfel cu un portofoliu-mărturie a activității efectuate. Iar ca ziua să nu sfârșească abrupt prin muncă asiduă, i-am invitat pe oaspeții noștri să își desfete privirea cu minunatele flori de mină expuse la Muzeul de Mineralogie din Baia Mare.

Ultima zi a reuniunii a fost un moment dedicat concluziilor și impresiilor din care vă împărtășim câteva:

- Cred că activitățile au fost bine alese, fapt ce mi-a permis să aflu multe informații despre perioada comunistă din Polonia, Germania, Lituania și

România. Vizita la închisoarea din Sighet a fost foarte inspirată, pentru că a fost locul unde am putut învăța cel mai mult despre tema reuniunii și să scrutez trecutul prin prisma viitorului. Iar faptul că deschiderea programului am făcut-o în excursie ne-a permis să ne cunoaștem mai bine, nelăsând loc pentru „biserițe”; astfel am devenit în cel mai scurt timp prieteni cu toții. (Kevin, Germania)

- Faptul că am avut după-amiaza liberă ne-a permis să petrecem foarte mult timp în familie, gustând dintr-un alt stil de viață și un alt fel de tradiții, lucru ce mi-a deschis orizontul. Mi-am făcut foarte mulți prieteni. (Anne, Germania)

- Am învățat mult din această vizită despre cât de deschiși sunt românii și cât de plăcut și ușor e să legi noi prietenii. Doresc să mă reîntorc în România pentru că am aici mulți prieteni. (Yvonne, Germania)

- Cred că programul a fost interesant: am avut multe activități, am văzut Muzeul Satului și mi-a plăcut foarte mult, am aflat multe lucruri despre cultura română, mi-am făcut prieteni și am învățat lucruri despre istoria Germaniei, Lituaniei și a României. (Ola, Polonia)

- A fost atât de frumos să cunoști persoane noi, cultura și tradițiile românești. Mi-a plăcut foarte mult vizita la Muzeul de mineralogie noi nu avem așa ceva în țara noastră. Prin activitățile propuse mi-am îmbunătățit cunoștințele de istorie și de comunicare în limba engleză. Comunicarea cu tinerii români e diferită de cea cu tinerii de la noi din țară. Oamenii sunt foarte primitori și deschiși; programul din familie

a fost întotdeauna plin am făcut o serie de activități împreună. (Justas, Lituania)

- Nu numai că am învățat multe lucruri despre istoria celorlalți, dar am evoluat mult din punct de vedere emoțional. M-am ales cu o foarte bună prietenă, de la care am învățat foarte multe în acest scurt timp, am întâlnit oameni excepționali și am învățat împreună să formăm și să lucrăm într-o echipă. Ideea acestui proiect e minunată! (Andra, România)

- Mi-a plăcut mult acest program. Cred că am învățat multe lucruri despre culturile celorlalte țări și modul în care acestea au luptat împotriva comunismului. Elevii și profesorii din țările străine au fost foarte deschiși și drăguți; ne-am simțit foarte bine împreună, am râs mult, am învățat multe și ne-am făcut mulți prieteni. Mi-aș dori să putem repeta experiența. (Răzvan, România)

Membrii echipei române:

Prof. Elena Iercoșan
 Prof. Luminița Faur
 Prof. Teodor Marton
 Sorina Tarba
 Diana Onea
 Roxana Viñț
 Mădălina Dunca
 Bianca Chira
 Emanuela Ardelean
 Andra Leșe
 Tanita Cotarcea
 Renata Petz
 Cristina Bărbuș
 Oana Beñțe
 Loredana Hoza
 Alin Manu

Chestiunea Eminescu

Alexandru SAS XII F

În anticiparea zilei de 15 ianuarie, aniversarea a 161 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu, doamna profesoară Căndea Monica a organizat un concurs chiar pe tema vieții și operei luceafărului literaturii române. Concursul a constat în două etape, care s-au desfășurat pe parcursul a două zile: joi, 13 ianuarie și vineri, 14, ambele etape ținându-se în C.D.I.

În prima zi, atât participanții cât și cei invitați să asiste la eveniment au fost exclusiv elevi ai liceului. S-au organizat trei grupe de câte patru elevi, care pe parcursul unei ore normale de curs au avut de răspuns la 20 de întrebări din viața, opera și publicistica marelui poet. Regulile au fost simple: fiecare grupă a avut la dispoziție, în funcție de dificultatea întrebărilor, între un minut și 30 de secunde și au fost permise câte două intervenții din partea publicului pentru fiecare grupă. Timerul grupelor, Lucaci Vlad din XII G, s-a asigurat că grupele se încadrează în timpul dat, iar juriul compus din domniile profesori: Vanca Gabriela, Tarța Mihaela, Remus Filip și Adriana Vlad s-a asigurat, evident, că răspunsurile elevilor sunt corecte. O dată ce doamna Căndea Monica a terminat prezența, a început concursul propriu-zis și, deși membrii grupelor se

pregătiseră cu o zi înainte, întrebările formulate de interogatorii Lang Bianca (XII C), Lazăr Călin (XII F), Mureșan Diana (XII G), Giurgi Eliza și Sâncean Bianca (XII D) i-au luat prin surprindere, aceștia fiind nevoiți să apeleze de mai mult de două ori la public.

În final totul a fost bine, concursul fiind câștigat de grupa a II-a, compusă din Filip Crina (X D), Goga Cristian (XI B) și Dănilă Grațielă (XI F) cu un punctaj de 112,5, calificându-se în partea a doua. *„M-am bazat și pe cultura mea generală. Eu personal m-am ales cu multe informații noi și mi-a plăcut în mod special această activitate. Concursul a însemnat pentru mine un motiv în plus să adaug informații noi despre Eminescu”*, ne-a spus Lazăr Călin.

Vineri, situația a fost total diferită, confruntarea cu elevii de la Colegiul Național „Gheorghe Șincai” fiind ceva mai interesantă. De această dată, atât grupa interogatorilor și publicul au fost compuse în egală măsură din elevi ai

liceului nostru, dar și elevi din liceul advers. Juriul a fost același, dar de data aceasta mai sever, iar doamnei profesoare Căndea i s-a alăturat și doamna Mirela Ardelean. Au fost mai puține întrebări, 6 mai exact, după care cele două grupe au avut de rearanjat și interpretat două texte diferite ale poetului, spre hazul și deliciul publicului. Concurența a fost de această dată chiar mai strânsă decât în ziua precedentă, dar concurenții au rezistat presiunii și au făcut față probelor cu brio și, deși elevii noștri au ieșit câștigători, s-a stabilit că ambele grupe au avut ceva de câștigat în acest eveniment și că, de fapt, Mihai Eminescu a rămas câștigătorul zilei. *„Îmi doream încă de anul trecut să particip și îmi pare bine că am avut ocazia să o fac anul ăsta. În plus, am mai învățat câte ceva despre Eminescu și am avut ocazia să câștigăm în fața echipei de la Șincai”*, a declarat Goga Cristian.

Față de anul precedent, ediția de anul acesta a fost ceva mai interesantă, în special datorită competiției strânse cu Colegiul Național „Gheorghe Șincai” și într-adevăr, fiecare participant s-a ales cu ceva în final: o experiență plăcută.

Eminescu pentru toți

Cu sprijinul Inspectoratul Școlar Județean Maramureș, Colegiul Național „Mihai Eminescu” a organizat, în 15 ianuarie 2011, cea de-a treia ediție a proiectului educațional „EMINESCU PENTRU TOȚI”. Inițiatorul și coordonatorul proiectului este doamna profesoară Cândea Monica, iar colaboratori: prof. Ardelean Mirela, prof. Donca Mărioara, prof. Codruța Mureșan, prof. Filip Remus, prof. Petreuş Ioana, prof. Vanca Gabriela, prof. Tarța Mihaela, documentarist Bârlea Maria, bibliotecar Maria Vișovan Colegiul Național „Mihai Eminescu”, Baia Mare.

Scopul acestei activități este de a crea o deschidere cultural-literară pentru elevii de liceu și a posibilității de interacțiune între școală și comunitate, dincolo de tiparul rigid al programei școlare precum și promovarea valorilor autentice ale culturii române.

În cadrul acestui proiect elevii au fost puși în situația de a descoperi amănunte din viața și activitatea culturală a poetului, de a se interoga asupra lor, de a da răspunsuri, de a problematiza.

În perioada 7-14 ianuarie 2011 în Centrul de documentare și informare al Colegiului, elevii emnescieni au studiat bibliografiile selectivă, volume de poezii, pe baza cărora au realizat fluturași cu citate, fișe de lucru, despre opera și biografia poetului ce conțineau, cu idei, opinii, reflecții și reprezentări grafice sau fotografice.

În 15 ianuarie, după un moment comemorativ la

bustul poetului din fața Colegiului, organizat de Catedra de Limba și literatura română, a avut loc activitatea stradală a elevilor, care s-au răspândit în grupuri pe străzile din centrul orașului pentru a le oferi trecătorilor ocazia unui memento emnescian, prin distribuirea fluturașilor confecționați anterior și care conțineau citate din opera emnesciană.

Reacțiile trecătorilor au fost diverse: de la bucurie și uimire până la indiferență sau chiar dispreț (mai rar). De asemenea elevii au semnalat faptul că cele mai bune reacții au venit din partea vârstnicilor, cei tineri fiind de obicei indiferenți sau chiar aroganți.

În ceea ce privește repetarea activității, cu o singură excepție, elevii au răspuns afirmativ, întărindu-și opinia cu diferite argumente pertinente.

Temerile liceanului de azi

Bianca LANG XIIC

Uneori nu știu dacă îmi doresc cu adevărat să treacă timpul. Mă aflu în fața unei teribile întrebări: vreau sau nu să se termine liceul? Constat, nu fără de mirare, că sunt gânduri ce învăluie fiecare adolescent aflat în pragul unei mari și inevitabile schimbări. Am trăit într-un balon de puf care, fără să-i îngădui, se va disipa. Acum e momentul să constat că extrem de multe lucruri aproape toate - nu depind de mine, că, precum spunea marele poet, „în lumea asta mare, noi copii ai lumii mici, / Facem pe pământul nostru mușuroaie de furnici”, că schimbarea e inevitabilă și nu mă întrebă nimeni dacă am sau nu răbdare să îmbătrânesc odată cu timpul. Cred că încep să am curajul de a-mi pune adevărata, chinuitoarea întrebare: vreau sau nu să încetez a fi copil? Mi-e, sincer, frică de

ce va urma: responsabilitate și maturitate, sobrietate. Rigoare și tot mai puțină libertate. Și, cel mai terifiant, grija zilei de mâine.

„Ne succedem generații și ne credem minunați”. Vreau să las ceva în urmă dar, mai ales, vreau să mai aparțin acestui loc de feerie numit, simplu, „liceu”. Îmi doresc să am un loc numai al meu, la care să mă pot întoarce ori de câte ori valul de maturizare forțată mă îneacă, un loc care să mă îmbrățișeze fără a mă întreba „dar acum, încotro?” și să mă lase să-mi trăiesc scurta iluzie că pot redeveni, câteodată, copil. Mi-e frică să-mi pun ștampila pe speranțe și să-mi aleg, acum, viitorul. Aproape toți elevii aflați în prag de absolvire trebuie să alegem o viitoare meserie care ne va satisface nevoile, și tindem să ne concentrăm exclusiv pe cele materiale,

conștienți că viața de adult nu ne va permite prea mult răgaz pentru adevăratele pasiuni, adevărații „noi”. De aici vine frica: nu e ușor să renunți la o existență pur ludică și să trăiești tern într-o realitate crudă. Și dacă nu ajung ce spun acum că voi ajunge... e eșec? Și dacă mă maturizez, cu adevărat, între timp, și hotărăsc altceva... sunt indecisă și schimbătoare? Încerc din toate puterile, totuși, să mă conving că schimbare înseamnă, în fond, un nou început. Un plâpând firicel de optimism îmi dictează șoptit că aceasta e șansa mea să mă recludesc. Decid, deci, că voi găsi curajul de a face ca viitoarea activitate să graviteze în jurul propriilor principii și pasiuni, iar nu eu în jurul ei. Dacă aș putea opri doar pentru puțin timpul... Dar nu-mi stă bine cu puf în jurul meu!

EuRo Vocea Maramureșului auzită la Bruxelles

Andreea Lorena CIOBANU X C

Proiectul EuRo-Vocea Maramureșului, prin care în anul 2010 s-a auzit vocea tinerilor maramureșeni la Parlamentul European a fost inițiat și susținut de Senatorul Sorin Bota, având ca parteneri o formațiune politică cu rezonanță în județ și în țară, europarlamentari și mass-media locală. Proiectul s-a desfășurat în perioada mai-iunie 2010, sub formă de concurs cu 5 secțiuni și s-a adresat tinerilor, elevi și studenți, din liceele și universitățile maramureșene. Din partea Colegiului nostru a participat Andreea Lorena Ciobanu din clasa a X-a C care a obținut locul I. Am invitat-o să ne împărtășească din experiența trăită în capitala Parlamentului European. (Redacția)

Pe mine, personal, m-au atras competiția și obiectivele acestui proiect de nota 10: creșterea gradului de implicare a tinerilor în acțiuni culturale, educative, artistice și sportive; dezvoltarea conștiinței europene în rândul tinerilor; conservarea identității naționale în context european; creșterea gradului de cunoaștere a instituțiilor și mecanismelor administrative europene; dezvoltarea conștiinței civice naționale și europene în rândul tinerilor; dezvoltarea abilităților de comunicare verbală și non-verbală a tinerilor; stimularea creativității literare și artistice a tinerilor, ș.a.

Am participat la secțiunea *Discurs Public*, unde am obținut locul I, cu lucrarea *Cum e să fii adolescent*. Astfel am avut ocazia să pornesc la drum spre Bruxelles, ținta fiind Parlamentul European. În drumul nostru am întâlnit multă istorie, legende, care aparțin țărilor prin care am trecut: Ungaria, Slovacia, Cehia, Germania, Belgia, Luxembourg, Franța, Austria.

Bruxelles. Capitala Belgiei, sediu al Familiei Regale și sediu al Parlamentului European și al Comisiei Europene. Orașul medieval este caracterizat prin labirintul de străduțe înguste, ușor de diferențiat de construcțiile de mai târziu, ca de exemplu bulevardele în stil parizian construite de Leopold al II-lea, mărginite de ambasade, bănci și de construcții impunătoare. Aici te atrage „dantela străzilor” și magazinele unde se găsește faimoasă ciocolată belgiană, a carei rețetă este un secret și în ziua de astăzi.

Odată ajunși la Parlamentul European ni s-a precizat clar că acolo nu există opoziție și putere. Se regăsește un adevărat complex multi-național care contribuie la definirea viziunii politice europene, prin intermediul deputașilor și, implicit, a cetățenilor care i-au ales. Parlamentul joacă un rol activ în elaborarea legislației care are un impact asupra vieții cotidiene a cetățenilor, ca de exemplu, legislația privind protecția mediului, drepturile consumatorilor, egalitatea șanselor, transportul, libera circulație a lucrătorilor, capitalurilor, mărfurilor și serviciilor. Parlamentul și Consiliul au, de asemenea, competențe comune în ceea ce privește bugetul anual al Uniunii Europene.

Zilele au fost cu adevărat pline... Pline de emoții, de bucurii, de lucruri neașteptate și de inedit, pentru că, oricât de mult am căuta, mereu mai este ceva de găsit, în cazul nostru de vizitat. Am observat cât de mult înseamnă să înveți să socializezi, să îți faci noi prieteni și să vezi locuri noi. Vizita la Parlamentul European, tot ce am descoperit acolo, reprezintă pentru fiecare dintre noi un impuls pentru ceea ce vom face în continuare. Poate, în viitor, vom ajunge acolo nu doar în calitate de vizitatori, acest lucru depinzând de dorințele fiecăruia.

*Ediția a IV-a a Festivalului Internațional Palabra En El Mundo***DIVERSITATEA FACE LUMEA MAI LARGĂ**

Cristian GOGA XI B

În perioada 20-25 mai 2010, a avut loc Ediția a IV-a a Festivalului Internațional "Palabra En El Mundo" - Cuvânt în lume! Sub deviza La diversidad hace más ancho el mundo Diversitatea face lumea mai largă, peste două milioane de iubitori ai poeziei, muzicii și teatrului s-au întâlnit simultan în cele peste 700 de puncte de lectură din întreaga lume, organizate în peste 350 de orașe, din 31 de țări. Aceste "puncte de lectură" au fost organizate în cele mai diverse locații: biblioteci, școli, muzee, parcuri, teatre, cafenele, baruri, spitale, centre de detenție etc.

În România acest proiect multinațional, plurilingvistic și multicultural s-a desfășurat în 6 locații: 5 în Maramureș și 1 în București. Coordonatorii acestui proiect în Maramureș sunt profesoarele de limba română din

Baia Mare: Ioana Petreuş (Colegiul Național "Mihai Eminescu") și Gina Marian (Grupul Școlar "Gheorghe Lazăr").

Centrul de greutate al acțiunilor proiectului a avut loc în 22 mai 2010 cu ocazia unei excursii literare, în cadrul căreia elevi de la Colegiul Național "Mihai Eminescu" Baia Mare, Grupul Școlar "Gheorghe Lazăr" Baia Mare, Liceul "Taras Sevchenko" Sighetu Marmăției și Liceul "Leowey Klara" Sighetu Marmăției au susținut un recital de muzică și poezie în limbile română,

maghiară, ucraineană, spaniolă, franceză, engleză, germană. Cele patru puncte de lectură stabilite au fost: Mănăstirea Bârsana, Liceul "Taras Sevchenko" (cu participarea poetei Doina Petrulescu Anton), "Memorialul Durerii" din Sighetu Marmăției și Cimitirul Vesel din Săpânța. Buna organizare și pregătire a elevilor s-a datorat mai multor profesori de la toate cele patru licee participante la proiect. De la Colegiul nostru le amintim pe doamnele profesoare Loredana Molnar și Gabriela Pop.

În ultima zi a festivalului, în cadrul New Impact Caffè Baia Mare, a fost organizată o **cafenea literară** în cadrul căreia alături de elevii și profesorii implicați în proiect, au mai participat scriitorii maramureșeni: Gheorghe Pârja, George Achim, Dora Hoza, Ion Burnar, care au citit din creațiile proprii, precum și reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean Maramureș.

Scriitor pentru o zi

Ediția a III-a a Concursului național de creație literară "Scriitor pentru o zi" a avut loc la Sighetu Marmăției și s-a desfășurat la liceul "Regele Ferdinand" din localitate.

Tematica concursului a constat în continuarea unui fragment de roman, în stil propriu, și a vizat, în special, dezvoltarea creativității elevilor.

Ca în fiecare an, elevii noștri au participat cu succes, obținând câteva premii:

- Jentea Emanuela, clasa a IX-a (clasa prof. Mărioara Donca);
- Oanță Crista, clasa a IX-a (clasa prof. Mărioara Donca);
- Dunca Ioana Maria, clasa a IX-a (clasa prof. Mărioara Donca);
- Oana Diana, clasa a IX-a (clasa prof. Mărioara Donca);
- Fancsali Fiameta, clasa a X-a (clasa prof. Mărioara Donca);
- Dan Viorelia, clasa a X-a (clasa prof. Monica Căndeia);
- Bojor Maria Simina, clasa a X-a (clasa prof. Olivia Hossu);
- Kovacs Anita Hilda, clasa a XI-a (clasa prof. Mărioara Donca).

Portret de scriitor

Lucian Blaga

(n. 9 mai 1895 - d. 6 mai 1961)

Poet, dramaturg, filozof, traducător, jurnalist, profesor universitar și diplomat, personalitate impunătoare a culturii românești, Lucian Blaga a marcat perioada interbelică prin elemente de originalitate compatibile cu înscrierea sa în universalitate.

Studii

Clasele primare și gimnaziale la Sebeș la școala primară germană, după care a urmat Liceul „Andrei Șaguna” din Brașov (1906-1914). A urmat cursurile Facultății de Teologie din Sibiu și Oradea în perioada 1914-1916. A studiat filosofia și biologia la Universitatea din Viena între anii 1916 și 1920, obținând titlul de doctor în filosofie.

Activitatea publicistică și academică

Publică la Sibiu, în 1919, volumul de versuri *Poemele luminii* (reeditată în același an la Editura Cartea Românească), precum și culegerea de aforisme *Pietre pentru templul meu*. Prima sa dramă, *Zamolxe*, îi apare în volum în 1921, la Cluj, iar Academia Română îi decernează Premiul *Adamachi* pentru debut în același an. I se tipăresc primele traduceri de poezie în limba germană în revista cernăuțeană *Die Brucke* (1922). A fost redactor la ziarul *Voința și Patria*, membru în comitetul revistei *Cultura*, colaborator permanent la publicațiile *Gândirea*, *Adevărul literar și artistic* și *Cuvântul*.

A avut un rol major în formarea tinerilor care făceau parte din Cercul literar de la Sibiu, având o mare influență asupra scriitorului I. D. Sârbu. În anul 1937 a fost ales membru al Academiei Române, iar discursul de recepție l-a intitulat *Elogiul satului românesc*.

În anul 1939 a devenit profesor de filosofia culturii la Universitatea din Cluj unde a funcționat ca profesor universitar până în 1948, când a fost îndepărtat cu brutalitate de la catedră, alături de alți profesori universitari. Motivul a fost de natură politică.

Activitatea diplomatică

În anul 1926 a intrat în diplomație, ocupând succesiv posturi de atașat cultural la legațiile țării noastre din Varșovia, Praga, Lisabona, Berna și Viena. A fost atașat și consilier de presă la Varșovia, Praga și Berna (1926-1936), subsecretar de stat la Ministerul de Externe (1936-1938) și ministru plenipotențiar al României în Portugalia (1938-1939).

Luntrea lui Caron

Din 1948, fiind îndepărtat de la catedră, a lucrat în cadrul filialei din Cluj a Academiei Române ca bibliograf, apoi cercetător la Institutul de Istorie și Filosofie. Nemaifiind publicat a preferat să se ocupe de

traduceri. În această perioadă a finalizat traducerea piesei *Faust* de Goethe, iar în 1958 apare primul volum din *Opere* de G.E. Lessing. A mai tradus poeți germani clasici și moderni. Poeziile scrise în această perioadă vor fi publicate postum. Tot în această perioadă scrie romanul cu tentă autobiografică *Luntrea lui Caron*, publicat de asemenea postum. S-a stins din viață în 6 mai 1961 și a fost înmormântat în ziua sa de naștere, 9 mai, în cimitirul din Lancrăm.

Propus pentru premiul Nobel

În anul 1956 Lucian Blaga a fost propus de Rosa del Conte și de criticul Basil Munteanu pentru a primi premiul Nobel pentru literatură. Cei doi nu locuiau în România, Rosa del Conte era autoarea unei cărți despre Eminescu, iar Basil Munteanu locuia la Paris, unde se exilase din motive politice. Autoritățile comuniste nu au sprijinit în niciun fel aceste gesturi, pentru că Blaga era considerat un filosof idealist, iar poeziile lui au fost interzise până în 1962. Rosa del Conte a recunoscut că paternitatea ideii îi aparține lui Mircea Eliade, cel care publicase la moartea lui Blaga, în 1961, un emoționant necrolog intitulat *Tăcerile lui Lucian Blaga*.

Opera

Volum de versuri:

Poemele luminii (1919), *Pașii profetului* (1921), *În marea trecere* (1924), *Lauda somnului* (1929), *La cumpăna apelor* (1933), *La curțile dorului* (1938), *Poezii* (1942), *Nebănuitele trepte* (1943). **Editate postum:** *Vârsta de fier*, *Cântecul focului*, *Corăbii cu cenușă*, *Ce aude unicornul*.

Dramaturgie

Zamolxe (1921) *Tulburarea apelor* (1923) *Daria* (1925) *Ivanca* (1925) *Învierea* (1925) *Meșterul Manole* (1927), *Cruciada copiilor* (1930), *Avram Iancu* (1934), *Opera dramatică* (1942), *Arca lui Noe* (1944), *Anton Pann* (1964)

Creația filosofică este grupată în trei trilogii:

Trilogia cunoașterii (1943) *Trilogia culturii* (1944) *Trilogia valorilor* (1946)

9 MAI 1895

Sat al meu, ce porți în nume
sunetele lacrimii,
la chemări adânci de mume
în cea noapte te-am ales
ca prag de lume
și potecă patimei.

Spre tine tine m-a-ndrumat
din străfund de veac,
în tine cine m-a chemat
fie binecuvântat,
sat de lacrimi fără leac.

POESIS**CLEPSIDRA DE ARGINT***Bianca MOLNAR XI C*

Cadoul visat stă într-o colivie de sticlă

O pastă fluidă de gânduri tot strigă,

Lumina incandescentă de visuri flambate

Ciobeste cotidianul cu pete cromate.

Viitorul rătăcit într-o gaură neagră

Transpare acum cu o mândrie fadă.

E doar amalgamul de fiori imprevizibili

Care transcend bolta de fluturi palpabili.

Aprinde chibritul cu vârful de sticlă

Ș-atinge-l de marginea de fosfor a minții.

Incendiază perdeaua de gânduri trecute

Și lasă să crească stalagmite tăcute.

Coaja lumii exterioare se rupe

Pe măsură ce caleidoscopul lumii se conturează

Iar oceanul de lumină din viitor erupe

O nouă falie temporală se prefigurează.

Noi nu posedăm un doctor de țeluri

Care să vindece tăcerea scladată-n simboluri

Să ne așeze pașii pe pavimentul corect,

Un destin unic, mai mult ca perfect.

Un demon angelic așteaptă demistificare:

Înfruptă-te din adevărul primordial!

Nu privi atent în zare!

Fiindcă totul se va metamorfoza în dezolare.

Viitorule! Lasă șoaptele pe perna stelară,

O să aștept ca luna să apară

Ș-apoi o să ascult fragmente de vise,

Păsări de ceară cu aripi deschise.

ORBIT DE INDEFINIT*B. MOLNAR*

Numai cel alb caută comori în cer

Fiindcă el a gustat din pocalul de cristal.

E foc, e apă, e mister și gânduri de metal,

Iar tot ce vede, simte, uită e-n zadar.

A eliberat demult copilul captiv

Din colivia de mătase a sufletului,

Rămânându-i, totuși, un rol activ:

De a fi omul slugii și slugă omului.

Caută cu privirea ceva ce nu există:

Un cerc pătrat sau în deșert o ploaie tristă.

Desăvârșirea mereu încearcă s-o atingă

Însă, aceasta reușește aripile să-i frângă.

sunt născut să ard*Raul TRIF XI C*

afară-i un frig straniu și plouă...

Văd cum ceru-și varsă cenușa

Iar frunzele ...mor și ele

ca propriul meu suflet.

melancolia mă acoperă încet,

Îngerii sunt asasinați

Știi, infernul mă așteaptă

sunt născut să ard.

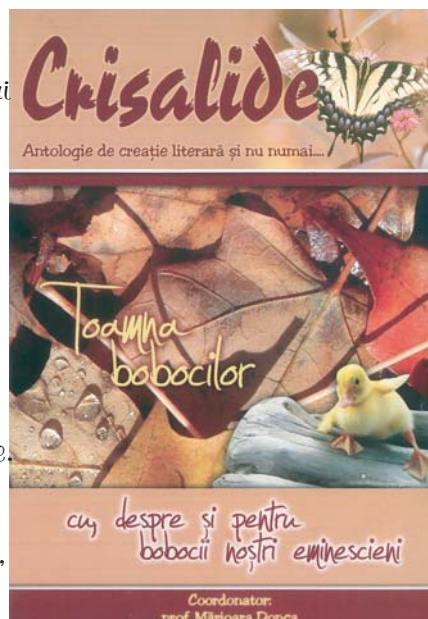
dar mă tot gândesc...

Lumea e atât de crudă cu torțele.

Tunete și fulgere mă trezesc,
aceeași noapte, aceeași ploaie.

sunt născut să ard.

lumea e atât de crudă cu torțele.

Eseu

Refugiu în lectura unei cărți

Rebeca GEIGER XIIF

Luată la întâmplare de pe un raft al bibliotecii, dintr-o librărie sau împrumutată de la cineva, ea poate fi buncărul tău în perioada aceasta nesfârșită de război între tine și lume. Povestea ei te va transporta într-o altă existență unde poți observa problemele altora, poți judeca obiectiv, poți învăța să te detașezi. Dacă ai nevoie să te ascunzi de lume, fă-o între paginile aspre ale unei cărți ce îți deschide sufletul și citește ea din nevoile tale, ajungând să le îndeplinească.

Cartea pe care o deschizi te deschide și ea la rândul ei, te deschide unui univers creat de o persoană distantă, un autor necunoscut. Însă acel univers devine al tău, ți-l însușești cu râvnă și patimă deoarece e scăparea ta. E universul unor posibilități limitate de imaginația altui om, care vede lucrurile într-o perspectivă diferită și fantastic de explorat.

Granițele sunt puse de acesta, iar tu îi testezi limitele în timp ce ochii tăi parcurg tot mai multe rânduri și cuvinte ce creionează imagini și sentimente.

Lumea privită prin ochii acestui scriitor e nouă și proaspătă, te ajută să îți reconsideri propriile idei, să îți reorganizezi puțin din gânduri. Vrei să te identifici cu personajele cărții și sigur găsești lucruri comune, te implici în acțiune precum unul din acele persoane făcute din cuvinte puse pe hârtie. Asști la fiecare scenă, dar afundându-te mai adânc în lectură devii mai mult decât un spectator. Trăiești cuvântul cu imaginația, inima îți bate mai tare în momentele de suspans, ochii îți lăcrimează la citirea unei întâmplări tragice, iar zâmbetul îți răsare pe chip când acele cuvinte sunt puse de către autor în structura de glumă.

Cartea e precum o grădină secretă la care doar tu ai cheia. Acel loc la care visai mereu în copilărie, un loc doar al tău în lumea asta. Îl poți găsi într-o carte! Fiecare lectură e o grădină diferită în care ar trebui să te aventurezi precum un copil care și-a găsit ascunzătoarea. Explorează universul creat de autor pentru tine. Deschide, citește și regăsește-te!

Suflet refractat

Sorina TARBA IX C

Nu-mi place fizica. Nu mă atrage. Științele exacte nu-mi spun nimic, ci mă întristează. Mă doare dorința asta nebuna de a explica logic tot, de a desluși orice mister. Oare odată ce arătam în cel mai mic amănunt cum se întâmplă un anumit fenomen nu-i dispare frumusețea? Știința vrea să ne transforme în niște mașini, vrea să uităm de o latură importantă pe care o avem, cea de a simți. Să fim sinceri: după ce am învățat la școală ce este fulgerul și cum apare, parcă nu mai are farmecul de pe vremea când totul era învăluit în mister. Totuși încă rămânem muți de umire privind splendoarea cu ajutorul căreia natura ne surprinde mereu. Apoi, vine dorința de a stăpâni, ori pentru a stăpâni trebuie să cunoaștem și așa au ajuns oamenii de știință să coboare cel mai sublim sentiment, iubirea, la nivel de laborator.

Paradoxal, la școală, învățăm despre multe lucruri dar nu le putem transpune în viața reală pentru că deja le vedem ca fiind doar o formulă. Am învățat despre refracție de atâtea ori la fizică, despre refracția luminii, dar abia acum am reușit să o explic în modul meu: «Refracția este schimbarea direcției luminii la trecerea acesteia dintr-un mediu transparent în altul. Fiindcă lumina călătorește cu viteze diferite în medii diferite, ea trebuie să-și schimbe viteza la trecerea dintr-un mediu în altul». Asta îmi spune fizica, dar oare noi nu ne "refractăm"? Eu cred că da. Și chiar de multe ori.

Trăim o vârstă la care nu prea avem mari experiențe de viață, dar am descoperit că fiecare dintre noi este o lumină ce

se refractă mereu și mereu. Mediul transparent este viața și este compus din mai multe medii transparente, în același timp extrem de roze sau întunecate sau o culoare între cele două extremități. Numim acest mediu transparent pentru că nimeni nu poate să vada ce e în sufletul unei persoane. De ce suntem noi lumina? Pentru că unicitatea noastră, a tuturor, face cel puțin pe o singură persoană să ne considere o lumină indispensabilă. Cum se întâmplă acest fenomen de refracție? Oare nu ai suferit? De câte ori în viață a trebuit să-ți schimbi direcția, opțiunile, visele, gândirea... E imposibil să nu ți se fi întâmplat măcar o singură dată. Dar această refracție nu vine doar când suferi, când trebuie să-ți schimbi percepția, ci și când treci de la o etapă - mediu transparent al vieții - în alta. Oare nu te schimbi atunci când, din copil, ajungi adolescent, ori din adolescent, un adult? Oare orientările nu se schimbă?

Totuși tind să cred că în fiecare din noi există un adolescent, un copil, un adult... Ne refractăm, dar nu ne schimbăm complet. Nici lumina nu se schimbă complet când se refractă. Nu mai este ea oare o undă electromagnetică, ne schimbăm noi seva? Nu. Lumina e refractată, e nevoită să facă asta pentru a-și îndeplini scopul. Omul la fel. În fiecare din noi există un suflet mai mult sau mai puțin refractat, dar alcatuirea nu se va schimba niciodată.

Uite că m-a învățat ceva și fizica! Ceva ce merge mai departe de un laborator și niște probleme, ceva mult mai important...

Călătorie în propria-mi lume...

Melania Andrada LEȘE XIA

Un popor format prin cucerire, prin trudă sub multe dominații, prin sudoare și plata fiecărei greșeli. O limbă colorată având la bază stratul latin al strămoșilor noștri, pe ruinele traco-dace, împodobită cu influențe preluate sub fiecare dominație, în timp...

O țară construită cu mari sacrificii din etnici aflați în părți de puzzle aflate în mâna diverselor monarhii absolutiste: **România...**

Astăzi uimește prin naturalețe, prin bogățiile naturale pe care le dețin aceeași oameni plini de credință, optimiști și ospitalieri de-a lungul timpului.

O regiune unde tradiția a rămas neatinsă, pură în esența țaranului ei, în

specific, armonizate gastronomia și ospitalitatea țaranului român. E țara lemnului și a muntelui...

Maramureșul păstrează limba română în stare pură, acordându-i locul cuvenit ca parte din civilizația și cultura românească; maramureșeanul face mămăliga la stână, cu cântec, cu vorbe de duh,

ciuda îngrădirii sufletelor românești sub dominația marilor imperii absolutiste: **Maramureșul istoric...**

Maramureșul istoric, locul care a păstrat vie tradiția României, locul care oferă peisaje muntoase pătate ingenios cu turme de oi și brazi înalți.

Cum pășești în Maramureș, te surprinde tradiționala poarta maramureșeană, casele maramureșenilor, dar și biserica cu

cu credință...

Maramureșeanul se folosește de limba lui cu răbdare, cu conștiința comorii pe care o deține, cu portul popular pe care-l poartă, cu aceeași credință.

Limba română rămâne astfel reprezentanta civilizației românești, a României câștigate cu greu din ghearele celor puternici...

Ce nu facem la timp, face timpul în locul nostru

(Paul Louis Lampert)

Greta VENDLINGER XI C

Într-un spațiu amorf, într-o realitate absurdă, îndepărtați de ce ar putea părea un vis, suntem noi. Anchilozati, devenim aserviții propriei noastre vieți și lustruim rutina pe care o regretăm la capătul drumului pe care îl parcurgem.

Ajunși sclavii lucrării mecanice, găsim vinovatul: Timpul.

Pentru noi, timpul „zboară”, orele trec de parcă nici n-ar fi și astfel suntem aruncați într-un abis adânc încărcat cu monotonie. În definitiv, uităm de îmbrățișări, de zâmbete, de fericire, având privirea în față și o singură cale pe care o repetăm la nesfârșit. Ne refulăm în vise, amintiri, planuri și visuri. Astfel, onirici, lăsăm timpul să treacă pe lângă noi și ne promitem că vom avea grijă de sufletul nostru.

Însă timpul trece fie prea repede, fie prea încet și oricum ar fi, noi ajungem să fugim după el.

Tablou

Ioana BALAI X E

Sunt un copil al toamnei. Copilăria mea se coace în fiecare octombrie cu câte un an, așa cum lumina verii se coace pe nesimțite în frunzele ruginii ale toamnei.

Nicicând ca în luna mea de suflet natura nu-și revarsă mai generos paleta de culori și arome. Îmi sunt dragi culorile fructelor coapte și gutuile care umplu casa de miresme, mi-e drag vântul care răvășește frunzele uscate, după cum mi-e drag să simt gustul mustului proaspăt.

Patina ruginii tomatice se așterne peste verdele frunzelor, peste fructe și flori, iar roua face loc brumei. Când aroma dulce a strugurilor copti mă îmbie, știu că toamna își desăvârșește rodul...

Privesc fiecare toamnă ca pe un nou început: un nou an școlar, o nouă sărbătoare, o nouă provocare, o nouă treaptă.

Toate acestea la un loc și multe altele dau naștere unui tablou pictat în nuanțe calde, încărcat de liniște.

Pagini pentru francofoni

DRAMATIS PERSONAE

Notre chère amie Christa Bergmann se présente elle-même et parle du spectacle de la troupe de théâtre francophone de notre lycée, DRAMATIS PERSONAE, qui a participé en avril 2010 au Festival des Festivals de Gent, Belgique, avec le spectacle intitulé «La dure réalité de la fiction» (auteurs: Martin, Groșan, Dramatis Personae; mise en scène: Nicolae Weisz).

Comme vous le savez déjà très bien, la troupe est coordonnée par le professeur de français Nicolae Weisz, les acteurs en étant les élèves Bianca Mihali, Angelica Opoliciuc, Răzvan Marton, Alexandru Dima et Liviu Bora.

«Née en 1937 en Allemagne, donc un enfant de la guerre, qui a beaucoup souffert pendant ce temps-là. Enfance, jeunesse tristes et laborieuses, parce que pauvre. Grandie dans une grande famille unie d'artistes de tout genre avec un goût pour la politique. Allemande atypique, j'épouse un Belge et suis devenue Belge de cour - mais surtout je me sens Européenne. J'y ai travaillé avec des intervalles et dans diverses institutions de 1961 - 2002. Et je suis triste quand on parle mal de l'Europe, surtout par des politiciens et des gens ignards qui n'en connaissent rien mais en profitent honteusement.

Etant enfant, j'ai fait du théâtre, j'ai joué de l'accordéon et un peu de piano, mais j'ai surtout chanté dans des chœurs d'église et d'autres ensembles. Donc je fréquente des théâtres, des concerts, des musées. Je suis curieuse de tout (sauf de commérages) et par conséquent je voyage beaucoup pour mieux connaître et comprendre l'humain. C'est pour cela aussi que je parle plusieurs langues et j'ai une connaissance passive d'autres.

Je vis seule et suis contente de l'être. Je suis une mère et grand-mère heureuse et j'ai un grand cercle d'amis, un peu partout en Europe et dans le monde. J'ai une vie remplie et je me battrais jusqu'à la fin, pour protéger la liberté dans toutes ses formes, pour atteindre une égalité plus grande, pour le progrès de l'humanité et pour maintenir la solidarité.

Pour revenir un peu au Festival de Gent, c'est avec plaisir que j'ai assisté à une pièce de théâtre d'un jeune groupe de comédiens, venant de Baia Mare, une ville que j'aime beaucoup car j'y vais souvent chez des amis; j'ai donc rencontré les lycéens roumains dans le cadre d'un Festival de Gent, au fait Le Festival des Festivals, ce qui n'est pas négligeable! Comme je viens de dire, j'ai des amis en Roumanie et je sais qu'une bonne partie des Roumains parlent très bien français, donc ce n'est pas une surprise pour moi d'entendre ces jeunes parler tellement bien

français! Je tiens à préciser que j'ai apprécié l'aisance avec laquelle ce groupe a évolué sur les planches dans une pièce qui avait de temps en temps l'aspect d'un "musical". Leur français était impeccable avec une diction parfaite, qui manquait par exemple à un autre groupe que j'ai entendu avant eux. Félicitations aux élèves! Félicitations aussi aux accompagnants et professeurs de français qui sont à la base de cela. On ne peut que souhaiter qu'ils persévèrent et deviennent un exemple pour la jeunesse de Baia Mare, de Roumanie, pour exercer la langue française qui malheureusement se perd de plus en plus dans les différents pays, même de souche latine.

Il me reste pourtant un questionnement: pourquoi, durant une scène véhémente et violente en paroles ils se sont giflés? Les paroles ne suffisaient pas?...»

Christa, de tout cour!

voir leurs frémissements d'angoisse, de révolte, d'intolérance, de joie, de regret, de... comment dire? ... d'adolescence?..

Francis Bégaudeau de son nom réel, le prof est aussi écrivain et le film est aussi l'histoire de son troisième roman, autobiographique, qui a reçu le premier Prix France Culture

J'ai vu

«Entre les murs» Palme d'or, 2009

Ancuța ȘUȘCA, XIIe C

«Entre les murs» est le film qui a gagné la Palme d'or en 2009, l'un des prix convoités du Festival de Cannes. Un film que j'ai découvert pendant une classe de français que notre prof nous a proposé à un moment donné, un film que je vous recommande de tout cœur!

Le thème n'est pas nouveau, il n'a apparemment rien d'extraordinaire, d'inouï: la vie des collégiens et de leurs professeurs. L'histoire elle aussi semble être banale: un professeur, jeune, professeur de français et

professeur principal de la classe dont il est question, a de gros problèmes avec certains de ses élèves et pourquoi ne pas le dire? - avec certains de ses collègues. Mais...

«Entre les murs»: pour vous, c'est quoi? Prison? Isolement? Solitude? Protection? Que sais-je, moi?... En tout cas, il s'agit d'une histoire véritable, d'un prof qui est prof dans sa vie réelle et d'un groupe d'élèves qui font partie de la même classe et qui laissent les autres - c'est-à-dire les spectateurs -

Le Dictionnaire de ma classe

- réalisé par des élèves de la 12e C -

Dan TECAR et Marius ANITAS

Cœur (polysémie). Nous tous, nous avons un cœur. Chacun le sien ! Pour les scientifiques, ce n'est qu'un organe: organe musculaire, moteur de la circulation sanguine. C'est la poitrine, c'est l'estomac. Pour les jeunes et pour ceux qui savent rester jeunes, c'est le siège des sentiments qu'ils éprouvent, l'amour, la haine, le courage, l'audace, l'amour, la crainte, le désespoir, l'amour, le bonheur, le malheur, l'amour. Pour les fruits, pour les problèmes, pour les choses, c'est la partie centrale : cœur de palmier, cœur du bois, cœur d'artichaut, cœur de l'hiver, cœur de la ville, cœur d'une pomme, cœur de la question. Pour les passionnés des jeux de cartes, c'est l'une des quatre couleurs: le rouge et le noir. Pour les chiromanciens, c'est la vie affective, messenger de bonnes nouvelles, peut-être le bonheur familial, l'arrivée d'une bonne nouvelle, une réussite importante dans un projet. (Miruna POP et Alexandra FÂT)

Étoile (poésie). Loin, au Pôle Antarctique, la nuit est arrivée. La neige couvre toutes les terres et les petits pingouins s'embrassent amoureusement assis sur les banquettes. L'étoile, perdue dans le ciel violâtre, se demande encore pourquoi on l'a envoyée dans ce pays glacial où elle est condamnée à être la seule source de lumière. Elle se demande encore : «Qu'est-ce qui aurait pu se passer sur ces terres couvertes jadis de fleurs luxuriantes et habitées de gens qui n'attendaient que le soir pour qu'ils puissent lever leurs regards vers le ciel couvert d'étoiles ?...» (Amalia LUPU)

Fleur. (bonnes manières). Une fleur splendide mais assez conventionnelle, n'est-ce pas ?... Parfum. Grâce. Mais combien ? On connaît l'adage: on offre douze roses pour remercier, vingt-quatre pour être galant, trente-six quand on est amoureux. Superstitions. Les œillets, dit-

on, portent malheur; les chrysanthèmes fleurs des veuves autrefois- évoquent les cimetières et il y a des gens qui hésitent ou se refusent à les introduire chez eux. Messages. Œillets : « Vous avez une rivale ! »; myosotis : « Ne m'oublie pas ! »; violettes : « Vous êtes modeste ! »; rose rouge: « Je t'aime ! ». Oui, d'accord, mais si on reçoit un bouquet composé de roses jaunes, d'iris, de boutons d'or, de géraniums citronnés, de giroflées et de marguerites, on doit lire dedans: «Vous êtes volage, inconstante, ingrate, vous me tyrannisez, je suis donc déçu, adieu!»? (Alexandra AERINEI, Anamaria IURA, Alina BLAJ et Claudia CIORNEI)

Solitude (un seul mot). Tu as ta famille, où tu n'es jamais seule. Tu as seulement de vrai(e)s ami(e)s. Bonheur ! Mais un jour... tu commences à te sentir quand même seule... Solitude profonde... D'où vient-elle ?... Tu l'ignores... Mais elle ronge, elle t'habite, elle t'accompagne partout. Tu fais semblant de te sentir à l'aise chez toi comme avec tes ami(e)s. Mais tu es seule, vraiment seule, vulnérable et seule... Et cette solitude qui est déjà ta peau, collée contre toi (Raluca ROHIAN)

Splendeur (synonymie). Splendeur veut dire quelque chose de fascinant, de magnifique, d'étonnant, d'éblouissant. Flamboiement, resplendissement. Du ciel, du jour, de la lumière, du soleil, des matins auprès de toi, des vacances qui sont loin, des soirées au bord de la mer. Merveille : «J'ai longtemps habité sous de vastes portiques Que les soleils marins teignaient de mille feux (...) C'est là que j'ai vécu dans les voluptés calmes, Au milieu de l'azur, des vagues, des splendeurs », Baudelaire. (Diana FAUR)

Voiture (rêve de garçon). - Très importante dans la vie.
- Essentielle, tu veux dire, n'est-ce pas ?

- Oui, disons... Un amas de tripes métalliques...

- Il y a quand même un ordre: la carrosserie, plaque d'immatriculation, projecteurs et clignotants, phares antibrouillard et feux arrière, miroirs rétroviseurs et phares orientables, portes, capot et coffre, toit ouvrant, pare-brise, essuie-glace.

- Et tu préfères quel style ?

- Si j'ai à choisir entre décapotable, coupé, coach, berline ou limousine, je choisis la première car je la trouve plus cool et on drague plus facilement les filles !

- Tu rêves ! Comme d'hab !...

en 2006 et qui a été vendu en plus de 170.000 exemplaires.

Entre le social et le psychologique, l'action toute entière se passe à l'intérieur, entre les murs d'une école de Paris, d'une classe d'un collège dans la majorité du temps, comme si à part cet endroit rien d'autre n'existait au monde. On a des signes et des signaux qu'il y a quand même une vie à l'extérieur car de temps en temps apparaissent des parents, des frères, on parle de chez soi, des siens, etc., mais tout ce qui bouge, tout ce qui vit est à l'intérieur. Entre les murs, n'est-ce pas ?...

Véritable tranche de vie, le film montre comment et combien d'efforts on fait pour transmettre aux jeunes non pas seulement des connaissances propres à une certaine discipline (le français dans ce cas-là), mais aussi sinon surtout! - des valeurs et des règles de vie. On dirait un documentaire!

Pour moi, les murs, ce sont les limites, les contraintes que l'école impose (traduction: qu'elle DOIT imposer!) aux élèves comme aux professeurs pour que les choses puissent fonctionner. Ce sont aussi des frontières entre deux mondes apparemment séparés : le monde des professeurs et des élèves qui savent une grosse partie de la vérité de la vie d'écolier, et le monde des parents, qui ont une toute autre perspective des choses avec un parti pris aussi habituel que naturel.

Je vous invite à visionner ce film vraiment d'or comme la Palme qu'il a gagnée à Cannes.

Les pages françaises
coordonnées
par prof. Rodica MONE

Pagină pentru hispanici

DÍA DE LA HISPANIDAD

Entrevistadora, Mădălina MOȚOC XII B

Teniendo en cuenta que somos un poco privilegiados por estudiar en nuestro instituto el español, tuvimos la ocasión de celebrar el día de la hispanidad. Nuestra profesora, Molnar Loredana, propuso un espectáculo entre la cocina, el baile, la canción, el deporte, la poesía y trajes específicos. Tuvimos también como invitados a 2 españoles de Toledo que nos hablaron sobre lo que significa para ellos la fiesta nacional.

Entre las emociones para que salga todo más o menos bien, las broncas de la organización, los periodistas preguntando y las cámaras pillando cada rojo de la mejilla y cada atasco que tuvimos en la presentación, puedo decir que realizamos un bonito evento. Lo más gracioso de todo fue la admiración que tuvimos todas las chicas hacia nuestros invitados especiales.

Pero los más adecuados en contar esta experiencia son los que han participado directamente a este evento.

Queridos compañeros, *¿cuál es vuestra opinión sobre lo que pasó y cómo os habéis sentido?*

Man Bogdan: Nosotros, los chicos, tuvimos que cantar la canción "Cielito lindo" para nuestras chicas. Tuvimos mucha emoción y la voz nos temblaba, pero al final todas parecieron encantadas.

Hoca Renata: Tuve que exponer una presentación sobre el deporte, sin estar preparada, porque a los chicos les dio vergüenza... Estuvimos vestidos de futbolistas.

Lucaciu Nicoleta: No tengo palabras para describir la increíble impresión que me han dejado mis compañeros. Aprendí mucho de cultura española con su ayuda. Los bombones, también fueron muy deliciosos.

Cristina, Oana, Codruța: Fuimos las que han mantenido la atmósfera a la altura: vestidas en vestidos atractivos específicos, con todos los detalles de unas verdaderas españolas. Todos nos admiraron y nos sentimos muy a gusto.

Paușeniuc Dana: Me gustaron mucho las presentaciones en PowerPoint. Fue una experiencia nueva para mí y me quede con buenos recuerdos porque uno de los españoles invitados me hizo señas con el ojo.

Șevera Maria: Me gustaron mucho los recitales, pero también el acento de los españoles.

Șunya Rahela: Aunque me equivoqué en el recital, por culpa de las emociones, todo salió muy bien.

Crișan Simona: Fue una actividad interesante y me gustó mucho el ambiente hispánico creado.

Flontaș Mădălina: Fue por primera vez que salí en la tele y me sentí como una pequeña estrella. Me gustó la exposición de libros sobre Cristóbal Colón.

Ionuț Dragoș: Yo llevé traje de torero. Al principio, cuando lo recibí, no supe como ponerlo, pero después me sentí a gusto.

Alexandra Golguț: Yo hablé sobre mi experiencia de alumna en España y sobre Tomelloso, el pueblo donde viví por un tiempo. Me acorde con mucho gusto de ello y todo el ambiente fue con toque hispánico.

Oda al arcoiris

Patricia RIST XI F

Estoy nadando para la escuela,
A veces vuelo en un cordón fosforescente,
Y de vez en cuando con una pala azul cavo, si es urgente.

El camino es ancho o puede ser largo,
Hasta ponerme las gafas de color indigo
No veo y no puedo llegar sin mi amigo.
Empieza la lluvia, la tinta de color negro corre por la acera
Que bien que hoy llevo zapatos buenos para la guerra.
Mi pelo verde se refleja en el charco de zumo,
Todavía no he olvidado de traer música, carmín y humo.

Me concentro en un punto, en el rincón,
Y la profe me advierte otra vez : "Atención!"

El teclado se precalienta, violeta es el estuche,
Hablo con cinco personas para que ninguna me escuche
Estoy aburrida y pienso en tambores,
Duermo y sueño un día de colores.
El pijama es nuevo, las almohadas son blandas,
Mañana va a ser un día de cosas blancas.

Página coordinada por
prof. Loredana MOLNAR

Pagină pentru germanofili

Generationskonflikte: ein Zeitproblem

Bianca LANG XII C

Sie haben damals ungeduldig auf den Zehn Minuten Trickfilm mit Mihaela vor einem Schwarzweißfernseher gewartet. Wir warten heute, mit dieselber Unrast, auf die letzte „Dr.House“Episode, aber jetzt vor unserem eigenen Laptop. Immerhin, die hohen Träume, die Enttäuschungen, die Freunde, die erste Liebe von der Zeit des Lyzeums erinnern uns daran, dass unsere Eltern nicht so verschieden von uns waren.

Das wichtigste Problem unserer Zeit ist die Eile. So oft hören wir: „Ich habe keine Zeit dies und das zu machen“. Wieso... haben wir keine Zeit? Wir planen unsere Zeit; und nicht umgekehrt. Man verschiebt sein Glück und sagt: „Jetzt kann ich nicht glücklich werden, weil ich so viel erledigen muss“ oder „ja, ja, ich werde glücklich sein, aber ich muss diese Sachen erstmals erledigen, und dann wird alles perfekt sein“. Unser Leben ist voll von kleinen Plänen und Projekten, die unser Glück verschieben. Wegen der Eile, hat man keine Chance den Augenblick zu genießen. Eigentlich, bemerkt man die einfachen Dinge des Lebens nicht, wie zum Beispiel: die wunderschönen Farben, die interessanten Formen, die einmaligen Düfte, die streichelnden Klänge, die uns umgeben... sie sind nicht prächtig, sie sind aber ganz normal. Man liest nicht, man träumt nicht, man steht sogar mit der eigenen Familie nicht. Man glaubt, die jungen Personen, die Untergebenen, verdienen es nicht mit ihnen zu sprechen, und die alten Personen...sie sind aber zu überholt. In Bezug auf unsere Freunde, Jugendlichen, hat man keine Zeit zu sprechen.Und, am häufigsten, die

Jugendlichen meinen und sagen solche Sachen. Darum gibt es eine schwache Kommunikation zwischen ihnen und ihren Eltern. Wenn ich nur eine einzige Stunde das Internet weglassen würde, und mit den Meinen über verschiedene Probleme sprechen würde, bin ganz sicher, dass wir uns auf bestimmte Subjekte konzentrieren konnten und persönliche Probleme lösen würden. Das würde zu einer besseren Beziehung führen.

Aber es ist selbstverständlich, dass sie unser fast komplettes virtuelles Leben nicht verstehen. Sie ständen in der Bibliothek, wir googlen auf Wikipedia. Sie trafen sich in den Park, wir benutzen nur den Chat. Sie würden zu Folkmusikkreisen gehen, wir können in zwei Minuten einige Alben vom Internet abladen. Sie würden Photoalben schauen, wir laden Photos zu hi5 ab. Es ist nicht leicht, sich an die Technologie zu gewöhnen. Es ist ein hoher Sprung von Büchern zu E-Books, von Vinylplatten zu dem iPod. Wir bleiben mit unserem Hi5, sie fragen uns was „brb“ und „dnd“ ist, wir versuchen es zu klären, doch sie verstehen es nicht, und das macht uns dann nervös. Nein! Nerv dich bitte nicht! Erklär' es noch einmal.

Unsere Eltern waren genau so wie wir, als sie achtzehn waren; es ist nur die Umwelt, die sich verändert hat. Zwischen den Generationen gibt es eine Brücke, die wir gebaut haben. Also, wenn wir uns wünschen, keine weitere Probleme mit den „Alten“ zu haben, müssen wir diese Brücke zerstören.

Fasching

Als Karneval, Fastnacht, Fasnacht oder Fasching (auch *fünfte Jahreszeit*) bezeichnet man verschiedene Bräuche, mit denen die Zeit vor dem Aschermittwoch in Fröhlichkeit und Lebensfreude gefeiert wird.

In unserem Kollegium hatten wir, die Schüler der 9. bis 12. Klasse zusammen mit unseren zwei Deutschlehrerinnen Toth Ramona und Pop Gabriela, Fasching gefeiert.

Jede Klasse hat mit etwas dazu beigetragen: eine Klasse musste Getränke bringen, andere Klasse das Essen und die anderen deutsche Musik.

Jeder Schüler hat sich verkleidet. Sie hatten einzigartige Kostüme, zum Beispiel: Zigeunerin, Geist, Zauberer, Kellner, Seeräuber und viele andere.

Die Lehrerinnen organisierten einen Wettbewerb, indem die Schüler ihre Kostüme

präsentieren mussten. Es war eine Jury, die die Gewinner wählte. Die Gewinner waren die Schüler, die die beste Beschreibung für ihr originales Kostüm hatten. Sie bekamen Diplome, deutsche Bücher und Schokolade.

Nach dem Wettbewerb tanzten die Schüler, unterhielten sich und aßen traditionelles deutsches Essen wie: Lebkuchen, Brezeln.

Es war ein schönes Fest und alle fühlten sich gut. Es ist eine gute Idee, dass auch hier in Rumänien die Schüler Fasching feiern, weil es eine gute Methode ist, etwas Neues über die Deutschen und ihre Bräuche zu lernen.

Seiten durchgeführt von
prof. Ramona TOTH

Pagină pentru anglofoni

On listening to some of Maria Tanase's songs

Maria Tanase is one of the most valuable singers Romania has ever had. Her performance, wonderful voice, proof of her uniqueness and genuine talent, has impressed both her contemporaries and many more generations, including ours. Although she is no longer with us, her legacy, consisting of a collection of traditional songs gathered from all Romanian regions, will always remain one of the most important assets of the Romanian culture. Listening to some of the songs uploaded on a site that makes our national heritage known to the world, www.virtualromania.org, I felt like putting down a few of my thoughts and feelings with an aim at encouraging my fellow schoolmates to dare listen to a kind of music they are not in the habit of listening to very often.

One of the songs that I liked most is called *Cântec de leagăn*. This lullaby reminds us of the way mothers used to sing to their newborn babies so they would go to sleep in peace. The lyrics betray maternal affection and convey a feeling of safety and peacefulness. What is interesting about this song is that the traditional refrain “nani, nani” is replaced by “abu, abu, abua”, which is probably representative for a certain Romanian region. In my opinion, it is a song that can be listened to not only by young children, but also by grown ups who enjoy listening to soothing songs when they want to unwind and, why not, by parents that could sing it to their own children when they go to bed.

Another beautiful song of hers is called *Trenule, mașină mică* and has a different approach to love. Actually, the song expresses the feelings of longing for one's lover in a humorous way, the singer curses the train for taking away from her the one she loves. I am under the impression that this song is and can be listened to at events like wedding receptions (most likely in the countryside) or other kinds of celebrations and parties because it has a fast rhythm which tempts people to dance on it.

However, I think that *Cine iubește și lasă* can be considered the pearl of her crown because here is where her vocal qualities are best put to work. She is not just singing, she seems to be acting the main part of a drama while interpreting the whole song with a special vibe and passion in her voice so that she really overwhelms the listeners with her heartbreaking performance. That may be the reason why this is the most famous of all her songs—everybody in Romania must have heard it at least once. The lyrics are also extremely moving because they are an emotional curse (otherwise full of colourful representations of repelling creatures) upon those who break their love vows and desert their lovers..

Most of the teenagers today may not like traditional music or disregard such artists like Maria Tănase on grounds that they are old-

Bianca Tătar XI C

fashioned and boring when compared to the new trends and styles in modern music. To a certain extent, I share their opinions because I am a teenager myself and I admit I haven't often listened to traditional music so I am unable to fully appreciate it. Yet I also think that it is very important to allow ourselves to be challenged and moved by such songs and artists because they are an important part of our culture

and are representative for our national identity, they may reveal something of the nature and outlook of our people and it may better help us understand who we are and what we want to become.

Society

Sergiu RUS XI C

Every day we walk and run
Someone trying to outrun,
Closer to the edge we come
Seeking whom we may become.

We've no souls, we're made of ice,
We read everything between the lines,
In a cage made of anxiety,
This is our society.

Taking everything we need,
Makes our consciousness to bleed,
Constantly looking at the sky,
Realizing we can't get that high.

Forever trapped in hell's chain,
We look for redemption, can't stand the pain,
Rising up, again on the street,
In the long run we're back on our feet.

*The English page was coordinated by
Luminița FAUR*

O experiență britanică la București

Patricia RIST XIF

Nu am călătorit din Baia Mare până în Capitală degeaba. După nenumaratele șocuri pe care le-am avut de-a lungul sederii în București (o perioadă relativ scurtă de 2 zile, dar în care, zic eu, am reușit să surprind esențialul), am participat la un eveniment care a reușit să mă facă să mă desprind de toată agitația orașului și să mă regăsesc.

Concertul trupei britanice Hurts de synth-pop a avut loc pe 7 aprilie a.c. la clubul Fratelli Studios după ce a fost amânat și mutat de la Silver Church, la cererea fanilor. Biletele au fost 'sold out' de două ori, iar asta spune ceva.

Producând o muzică deosebită, care nu poate fi savurată de oricine, englezii au avut la București o audiență restrânsă din care, mai mult de un sfert, erau persoane interesate de evenimente mondene, concertul fiind doar unul de pe lista lor lunară. Sala era plină de oameni care vorbeau la telefon (deși nu știu

a, am avut norocul să prind un loc în primele rânduri, lângă un cuplu străin entuziast și lângă un tată care a venit cu fiica lui la concert, fiica respectivă fiind unul din cei mai mari fani din sală ai trupei și, totodată, una din cele mai simpatice prezențe.

Când Theo și Adam au apărut pe scenă, publicul a început să își exprime bucuria, extazul sub diferite forme.

Băieții din Manchester și-au arătat recunoștința prin învățarea cuvântului 'Mulțumesc' pe care Theo l-a repetat după fiecare melodie. De asemenea au ținut cont de obiceiul lor de a arunca trandafiri albi care urmau să devină proprietatea fanilor norocoși din primele rânduri. Eleganța, factor distinctiv al trupei britanice, a atins cote maxime atât prin muzica lor cât și prin apariție.

Interpretarea a fost impecabilă, mișcărilor scenice mai mult decât originale, atmosfera feerică, intensă, perfectă.

cum reușeau), oameni îmbrăcați după ultima modă, schimbând idei despre ultimele noutăți. Mă întreb câți dintre aceștia chiar înțelegeau versurile, câți dintre ei primeau mesajul și câți intrau cu adevărat în atmosferă.

Lăsând la o parte superficialitatea unor

Dacă Nu Știați... ?

- Băieții de la Hurts preferă cămașa albă mai mult decât orice în materie de vestimentație, spunând că îi face să se simtă siguri pe sine, aceasta fiind de asemenea un simbol al frumosului prin simplitate. "Cea mai importantă piesă de îmbrăcăminte din garderoba unui bărbat este, de departe, cămașa albă. Pentru ca poți să faci orice în ea. Această ținută mă face să mă simt eliberat" spune vocalistul Theo Hutchcraft.

- Trupa britanică a filmat 2 videoclipuri în România și anume cele ale pieselor *Better than love* și *Sunday*.

- În realizarea videoclipului pentru melodia *Sunday*, producătorii s-au folosit de mitul lui Orfeu în Infern, pe care îl întâlnim la Eminescu în poezia *Odă (în metru antic)*.

Profesor de serviciu

Men sana in corpore sano

IMPACTUL NEGATIV AL SCUTIRILOR MEDICALE

Prof. Alexandra SPĂȚĂCEAN

În ultimii 7-8 ani constatăm creșterea spectaculoasă și alarmantă a elevilor cu scutiri medicale, îndeosebi a fetelor. Băieților în general le place mișcarea, mai ales jocul, sunt motrici, au calități motrice și obțin cu ușurință și fără probleme note și medii de 10. Sunt însă câteva excepții la băieți la cei supraponderali, care nu reușesc să obțină medii foarte mari, dar putem spune că predomină încă, cei care reușesc să îndeplinească baremele pentru 10 fără probleme. În schimb la fete raportul este invers. Predomină cele care nu au motricitate, calități motrice slab dezvoltate, iar unele dintre ele (din ce în ce mai multe în ultimii ani) sunt supraponderale. Fetele de mici nu se prea joacă afară, nu le place să transpire, nu alergă prin curte, astfel bagajul lor motric este deficitar și au mari probleme la probele de control din alergare, sărituri, chiar și jocuri.

Notele mici la educație fizică, acordate de fapt corect, în baza baremelor stabilite de MECTS, și care strică media, determină părinții să solicite scutiri medicale pentru copiii lor, chiar dacă aceștia sunt perfect sănătoși, fără să conștientizeze urmările negative pe care le are lipsa mișcării. Lipsa de informație în ceea ce-i privește pe părinți, privind rolul, importanța și avantajul practicării exercițiilor fizice, determină privarea copiilor de orele de educație fizică, periclitându-le sănătatea. Corpul adolescentului este în perioada de formare și creștere continuă și are nevoie de mișcare, de exerciții pentru a evita deficiențele fizice și organice, pentru a fi sănătos și dezvoltat armonios.

Există două categorii de scutiți medicali: una imaginară și alta reală. Cei imaginari sunt adepții clasicului „nu pot” și recurg la scutiri cu diagnostice dubioase, avându-i complici pe părinți și, mai grav, chiar pe medici care eliberează aceste scutiri deși cunosc foarte bine cât de sănătoasă este mișcarea și exercițiul fizic.

S-au luat o serie de măsuri, care să-i facă pe părinți și elevi să nu mai obțină așa ușor scutirile, dar efectul nu a fost cel dorit. În prezent, nu sunt acceptate scutiri medicale de la medicul de familie, pentru că se obțineau foarte ușor, ci doar de la un medic specialist și apoi nu orice boală intră în categoria scutirilor medicale totale, adică să nu se facă efort deloc. Cu

Medical Individuier
DE FAMILIE
Județul Nr. înscris de consultații
Localitatea CNP
Unitatea sanitară
CF 123456789
BAIA MARE, ROMANIA

ADEVERINȚĂ MEDICALĂ

Se adeverește că Sex: M/F
numele și prenumele
cu domiciliul în: județul localitatea str.
nr. bl. ap. sect.; având ocupația de: la

Este suferind de: *fatiga cr*

Se recomandă *Repaus 11 - 12.11.2010*

S-a eliberat prezenta pentru a-i servi la *restaurarea aler*

Data eliberării: anul *10/10* luna *XI* ziua *11* Semnătura și parafa medicului, L.S.
Medic specializat în medicina de familie
Competență în medicina de familie

toate acestea, parcă toți elevii sunt bolnavi numai de anumite boli: acelea care necesită evitarea totală a efortului și a mișcării. Prea puțini, sau aproape inexistenți sunt elevii cu scutiri parțiale care au voie să facă un efort mai redus și cărora li se încheie totuși media. Vom ajunge, în timp, dacă tot așa se continuă, ca elevii sănătoși, fără probleme medicale, să fie pe cale de dispariție. Mă întreb de ce acum 10 ani, când nu aveam nici atâtea săli de sport și orele de educație fizică se desfășurau afară, în aer liber, chiar și iarna, scutirile medicale erau excepții, iar elevii erau sănătoși, căliți, rezistenți la boli, armonios dezvoltăți și fără deficiențe fizice. Paradoxal, deși acum le-au fost create toate condițiile elevii sunt tot mai „bolnavi”.

Cine trebuie să mediteze la aceste adevăruri dureroase, să o facă până nu e prea târziu!

Școala, prin profesorul de educație fizică, trebuie să formeze elevii în ideea necesității practicării exercițiilor fizice și a sportului. Numai așa vor avea o viață sănătoasă și organizată, bazată pe principii igienice, etice și morale. Să nu uităm că notele și mediile sunt ceva trecător, care nu afectează deloc sănătatea și organismul, în schimb **sportul este SĂNĂTATE și aceasta este esențială și indispensabilă!** Din păcate se duce o „luptă continuă” cu părinții și medicii care au uitat că **o minte sănătoasă este doar într-un corp sănătos** și că **viața este mișcare, repausul înseamnă boală.**

ZIUA MONDIALĂ A APEI

IMPORTANȚA APEI ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI

De Ziua Mondială a Apei la liceul nostru s-au organizat o serie de activități în școală printre care și un concurs cu tema „Importanța apei în viața de zi cu zi”, expoziție de afișe cu mesaj ecologic, colaje pe această temă, dar și câteva prezentări Power Point realizate de către domnii profesori. Au fost implicați mai mulți profesori de biologie, geografie și desen. Am avut ca invitat special la acest proiect pe domnul prof. dr. Alexandru Mureșan de la Colegiul Economic „Nicolae Titulescu”. Scopul acestui proiect a fost conștientizarea elevilor cu privire la importanța apei în existența noastră zilnică, sensibilizarea elevilor pentru păstrarea și protejarea calității apei, stabilirea activităților cu cel mai mare impact asupra calității apei în România, elaborarea de recomandări pentru ameliorarea calității apelor.

La sfârșitul activității elevii au primit diplome pentru cel mai bun desen, cel mai bun colaj, iar la concursul organizat de ziua apei au fost patru premii pentru cele mai bune răspunsuri date de către elevi.

Profesori coordonatori: Maria Bârlea, Anamaria Topan, Ionuț Covaciu, Ramona Mureșan, Ionel Bud, Dana Mociran

INVERSAREA POLILOR MAGNETICI-semne și efecte

Bianca MOLNAR XI C

Inversarea polilor magnetici ai Pământului presupune ca polul nord magnetic al Pământului să devină polul sud, și invers. În timpul ultimilor 160 de milioane de ani au avut loc sute de asemenea inversări, ultima fiind în urmă cu 780 000 de ani.

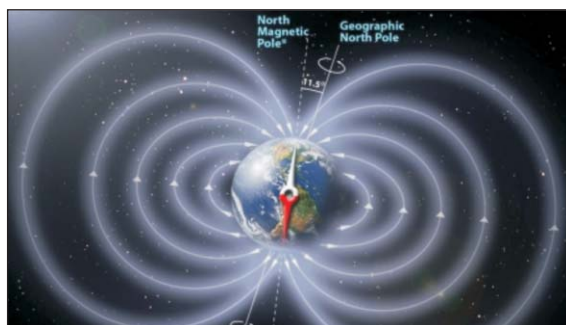
Cum ne afectează schimbarea polilor magnetici?

Inversarea polilor magnetici ai Pământului aduce numeroase schimbări:

- Schimbarea anotimpurilor, a ciclurilor naturale datorită schimbării poziției planetei față de soare;
- În telecomunicații, transmisiile radio și aviație va fi haos;
- Animalele care migrează vor fi bulversate și nu vor mai putea să se orienteze;
- Cea mai importantă schimbare pentru om va fi cea a climei pentru că zonele fertile s-ar putea deșertifica în următorii ani, iar nivelul oceanului va crește;
- Fizicienii spun că, ipotetic, în momentul inversării polilor magnetici, scutul magnetic din jurul Pământului scade în intensitate sau chiar dispare pentru o perioadă de timp, ceea ce ne face vulnerabili în fața radiațiilor cosmice.

Semne ale inversării polilor magnetici:

- Satelitul danez Oersted a identificat un loc de flux

magnetic, la câțiva kilometri sub punctul sudic extrem al continentului african. Acolo busola se rotește brusc cu 180 de grade și arată Nordul spre Sud;

- Alaska se pare că avea o climă tropicală în urmă cu câteva mii de ani, susține paleobotanistul Jack Wolfe care pune acest lucru pe seama axei de rotație a Terrei, care nu era atât

înclinată față de Soare. Gauthier Hulot afirmă că în zona Atlanticului de Sud, câmpul magnetic este cu 30% mai slab decât pe restul Planetei;

- Robert Ballard vorbește despre realinierea particulelor de fier dintr-o zonă din Australia, confirmând că, în urmă cu aproximativ 30.000 de ani, câmpul magnetic de acolo era orientat înspre sud;

- Aeroportul Internațional Tampa, din Florida, Statele Unite ale Americii, a decis să își modifice orientarea pistei ca să evite o catastrofă. Asta după ce specialiștii au constatat că polul nord magnetic al Pământului s-a deplasat mult spre Rusia.

Așadar, fenomenul inversării polilor magnetici se accelerează, având efecte tot mai vizibile. Nimeni nu este sigur de motivul acestui fenomen geologic, deși mulți oameni de știință sunt de părere că el este conectat într-un fel de mișcările de convecție ale fierului lichid din miezul extern al Pământului.

Elemente de Geografie Culturală (II)

HINDUISMUL

Raul TRIF XIC

Religia este un element vital în India de astăzi și parte integrantă din istoria, artele și monumentele sale. Hinduismul este practicat de majoritatea indienilor, fiindcă este una dintre cele mai importante religii ale Asiei. Din el s-au născut *budismul*, *jainismul* și *sikhismul*. Este o religie politeistă, care se deosebește de celelalte religii asiatice prin faptul că nu are un întemeietor care să redescopere oamenilor calea adevărată, cunoașterea divinității sau legile morale necesare.

Religia hindusă propune mai multe căi prin care oamenii pot ajunge la adevărul suprem (iluminarea).

Istoricii plasează începutul hinduismului în jurul anului 1500 î. Hr., când au apărut și primele texte considerate de origine divină.

După învățătura pe care o propagă și după perioada în care a apărut și s-a dezvoltat hinduismul poate fi împărțit în:

- hinduismul vedic
- hinduismul brahmanic
- hinduismul medieval
- hinduismul modern
- hinduismul contemporan

1. Hinduismul vedic (1500 î. Hr. 450 î. Hr.)

Pune accent pe importanța vieții în lumea aceasta, acordând o deosebită importanță naturii. Scrierea lor sacră *Veda* este principala operă de origine divină care conține imne închinare unor elemente ale naturii sau puteri zeificate. Scrierile Vedice au constituit sursă de inspirație pentru mulți cercetători, filosofi și scriitori. Dintre cei români îi amintim pe Mihai Eminescu și Mircea Eliade.

2. Hinduismul brahmanic (450 î. Hr. 600 d. Hr.)

A luat naștere din credința că jertfele animale erau necesare a se face în mod repetat pentru a se menține ordinea în univers și în societate. Scrierea de bază a brahmanismului este *Brahmana* (comentarii brahmanice). Această carte descrie rolul și importanța sacrificiului pentru viața religioasă. S-a ajuns la înjumătățirea zeităților, astfel preoții care oficiau cultul (brahmanii) au ajuns să fie considerați egali cu zeii. Învățătura hindusă are în centrul său două concepte: Karma (faptă) și Samsara (reîncarnare). Astfel sufletul participă la un ciclu existențial continuu: Naștere Moarte Renaștere, determinat de faptele bune sau rele

pe care le-a săvârșit într-o viață anterioară. Eliberarea din această succesiune ale reîncarnărilor se face prin efort personal, prin purificarea vieții și prin exerciții psihico-fizice (*yoga*). Toate acestea conduc la ultimul scop al existenței umane când sufletul ajunge să se identifice cu Brahman.

3. Hinduismul medieval (600 d. Hr. 1000 d. Hr.), a cărui doctrină cuprinde reinterpretări ale perioadelor anterioare, unele păstrându-se; gândirea și viața religioasă aveau în prim plan trei zei: Brahma, Vishnum, Shiva, care sunt de fapt trei ipostaze ale

realității supreme, Brahman.

4. Hinduismul modern (după 1000 d. Hr.). Interpretând diferit *Vedele*, unii hinduși săvârșesc ritualuri din perioada vedică, alții ritualuri sacerdotale sau idolatrizează zeități ale hinduismului medieval. Astfel fiecare adept este fidel unui zeu la care se închină zilnic.

5. Hinduismul contemporan, care trece printr-un curent reformativ, fiind influențat de creștinism și de cultura europeană. La râul Gange, considerat sfânt, se desfășoară anumite ritualuri, deoarece se crede că acest râu izvorăște din Shiva și Vishnum.

Din cele arătate până acum reiese clar că Hinduismul nu este o religie unitară, ci un complex de curente religioase care, acumulate pe parcursul a cinci milenii de viață, dovedesc faptul că hinduismul este mai degrabă un sistem socio-religios, adică un mod de viață.

Leagănul civilizației umane se află pe teritoriul țării noastre

Tăblițele de la Tărtăria

Gabriel COTEȚIU XI B

Puțini sunt cei care știu că pe teritoriul țării noastre au fost găsite artefacte care reprezintă cel mai vechi tip de scriere din lume. Este vorba despre tăblițele de la Tărtăria (localitate situată în județul Alba), celebre în lumea istoricilor, antropologilor și arheologilor. Uimitoarea descoperire a fost făcută în anul 1961 de către cercetătorul clujean Nicolae Vlăssă, constând în trei tăblițe de lut de aproximativ 3 cm, una având forma rotundă, iar celelalte două dreptunghiulară.

Pe lângă formele animalelor și plantelor redade, care pot reprezenta scene de vânatoare și agricultură sau anumite elemente religioase, apar simbolurile asemănătoare cu literele. Este prezent de asemenea motivul crucii, care poate descrie cele patru colțuri ale lumii. Cel mai probabil aceste tăblițe erau amulete, datorită formelor lor, folosite în scopuri care nu au fost determinate încă exact.

Faptele de vitejie ale dacilor cântate înaintea Epopiei lui Ghilgameș

Numeroși cercetători din întreaga lume au studiat artefactele de la Tărtăria, iar per ansamblu rezultatele au fost aceleași, anume că scrierile sunt cele mai vechi din lume. În timp ce tăblițele sumeriene de la Uruk și Djemdet Nasr au fost datate ca apărând la sfârșitul mileniului IV și începutul mileniului III î.Hr., cele de la Tărtăria sunt datate ca fiind din jumătatea mileniului IV î.Hr., astfel fiind infirmată teoria conform căreia ele ar fi doar niște importuri.

Dacă ne orientăm spre teoriile lui Napoleon Săvescu vedem că aceste fapte nu sunt deloc deplasate, el susținând la rândul lui prin dovezi clare, ipoteze ale importanței și evoluției strămoșilor noștri.

De asemenea, încă din antichitate, Platon vorbea despre ritualurile religioase, dar și societatea avansată spiritual din spațiul nord-dunărean, unde era cunoscută ideea reîncarnării și a nemuririi. Ultimele izvoare istorice dezvăluie chiar cunoașterea sistemului de energie vitală și canalele sale, extrem de asemănătoare cu chakrele caracteristice hindușilor.

Istoricii Vulcanius Brugensis și Joann Magnus afirmă și existența unor texte cu valoare literară, cum ar fi discursurile lui Cato cel Bătrân (234-149 î.Hr.), în care apar indicii cu privire la superioritatea culturală a populației carpato-dunărene. „... faptele de vitejie ale geților fuseseră cântate de poeții lor, acompaniați la flaut, cu mult înainte de întemeierea Romei...”.

Tărtăria rămâne un mister

Descifrarea vechilor simboluri rămâne și în ziua de astăzi cu un semn de întrebare. Mulți dintre cercetători emit interpretări diferite unul față de celălalt, însă un lucru rămâne cert: cele trei plăcuțe vorbesc despre zeități mitologice creatoare, sau despre conducătorii și liniile nobiliare ale vechi civilizații. Modul obișnuit în care sunt traduse aceste texte este prin asemănarea cu alte alfabetice aparținând scrierilor vechi, însă aceste notații fiind primele scrise sunt greu comparabile neputând să se ajungă la o descifrare clară. Una dintre interpretări ar suna astfel: BAB-SARRU/RABU-DUKI-USU-EN/ZU-GIRA-PATESI-III-BANSUR-MU-NANNAR-RABU/ZU-II-DINGIR-II-DINGIRANA" și se traduce prin: "Poarta de acces a marelui rege care conduce cele patru districte ale țării puternicilor zei ai Lunii și Focului, a prinților care slujesc masa mare pentru jerfele închinat triadei sacre (AN, ENKI, ENLIL-I) și renumitului zeu al Lunii de nord, cel care face să prospere mâncarea și băutura, după dispariția celor doi zei și două zeițe (Igigi)"

Din păcate momentan situl arheologic în care au fost descoperite plăcuțele este închis, singurul lucru care indică existența obiectelor fiind un simplu monument. Se pare că România poate să neglijeze una dintre cele

mai importante descoperiri istorice ale umanității. Cine știe câte alte astfel de minuni asteaptă să fie descoperite, doar că este nevoie de puțin efort și ajutor. Un lucru este sigur însă. Din cele mai vechi timpuri și până în prezent locuitorii acestor ținuturi au avut multe motive de mândrie fiind cu un pas înaintea celorlalți.

Interviurile revistei *cu prof. Mariana Hudrea*

Toată viața mi-a plăcut să învăț

Ioana GrațIELA DĂNILĂ XI B

1. Reporter Eminesciana:
Ce v-a determinat să optați pentru profesia de dascăl?

Prof. Mariana Hudrea:
Provin dintr-o familie cu mulți dascăli. Mama a fost învățătoare și pot spune că am crescut în școală alături de ea. Jocurile copilăriei mă plasau întotdeauna în rolul de profesor. Când ne întâlneam în familie mi se puneau întrebări legate de viitoarea profesie. Un unchi, profesor de istorie, m-a întrebat dacă nu aș dori să fiu profesoară. Am discutat îndelung tema și mi-am spus: „De ce nu?”

Am studiat limba engleză și limba franceză la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj Napoca și consider că am făcut alegerea perfectă.

2. R.E. Sunteți cunoscută la nivel județean și național prin proiectele pe care le-ați coordonat și prin care ați promovat școala. Ce ne puteți spune despre această preocupare a dvs.?

M.H. Din primii ani am fost preocupată să-i fac pe elevii mei să învețe cu plăcere limba engleză, să fac orele interesante, astfel încât să nu mă plictisesc nici eu și nici ei. Cum am reușit? Simplu! Toată viața mi-a plăcut să învăț.

În anul 1986 am început să lucrez pentru lucrarea de gradul I: *Optimizarea predării limbii engleze prin utilizarea mijloacelor audio vizuale*. Un capitol al lucrării s-a numit *Predarea asistată de calculator*. A fost o lucrare de pionierat care mi-a deschis nenumărate porți ale cunoașterii. În 1994 am intrat în posesia unui calculator și a primelor CD-uri educaționale Multimedia. Elevilor le-au plăcut mult metodele mele de predare și m-am hotărât să mă perfecționez în acest domeniu. Am obținut o bursă în Marea Britanie pentru un curs Multimedia. După întoarcerea acasă mi-am cumpărat, din toate economiile pe care le aveam atunci, un PC, care nu concepeam să nu fie conectat la Internet. Așa am început să aflu despre proiectele europene.

Am început cu cele 5 Tabere „Engleza prin Multimedia”, continuate de proiecte Comenius, Grundtvig și Leonardo da Vinci. Am pus bazele unui Centru Autorizat de Testare TOEIC și TFI în cadrul firmei Info Project Baia Mare, pe care am înființat-o în 2004. Toate proiectele pe care le-am coordonat au avut activități la standarde europene. Astfel peste 500 de persoane din țară și străinătate ne-au vizitat orașul. Am fost și noi în diferite țări și ne-am prezentat la înălțime.

3. R.E. Care au fost cele mai mari satisfacții/dezamăgiri pe care le-ați trăit în cariera didactică?

M.H. Nu prea am avut dezamăgiri în viață. Sau, poate

am știut să trec cu seninătate peste micile neplăceri care apar de-a lungul unei cariere de 34 de ani. Uneori mă supără conservatorismul prea mare al unor colegi. Dar lucrurile se vor rezolva pe parcurs. Mereu spun că elevii secolului XXI nu sunt la fel ca cei din secolul XX și, prin urmare, trebuie să ne adaptăm mereu metodele de lucru.

Satisfacții au fost nenumărate. M-aș referi, în primul rând, la mulțumirile elevilor, ale părinților, ale

colegilor cu care am lucrat. Mesajele în care aceștia îmi spun că le-am influențat pozitiv viața, recunoștința lor pentru că i-am învățat lucruri utile mă fac fericită și mulțumită. E semn că mi-am făcut bine datoria.

4. R.E. Ce a însemnat Colegiul Eminescu pentru dvs.?

M.H. Colegiul Național „Mihai Eminescu” a fost pentru mine mai mult decât un simplu loc de muncă. A fost locul unde m-am străduit să-mi fac datoria față de elevii mei. Pentru ei m-am perfecționat pe tot parcursul carierei didactice. Am considerat că trebuie să-i învăț nu numai limba engleză ci și cum să-și construiască traseul personal în viață. Am fost susținută permanent de către conducerea liceului, în special de echipa formată din directorii Marus Crăciun și Mirela Ardelean. E foarte important să simți sprijin pentru inițiativele pe care le ai și în care crezi. Fără sprijin, fără echipă, te lupti cu morile de vânt. În Colegiul Eminescu am lucrat în echipă și acesta cred că e secretul succesului meu și al colegilor mei, deoarece toate succesele pe care le-am avut le-am considerat succese de echipă.

5. R.E. Un mesaj pentru profesorii și elevii eminescieni

M.H. Îi sfătuiesc, pe mai tinerii mei colegi și pe toți elevii, să muncească cu pasiune deoarece numai astfel vor avea satisfacții atât pe plan profesional cât și personal. Viața e complexă. Însă trebuie să învățăm să o trăim cu demnitate. Întâlnirile mele cu tineii, pe parcursul întregii cariere didactice, mi-au transmis energie pozitivă și multă putere de muncă. Mi-am iubit meseria. Mi-am iubit elevii cărora le-am dăruit tot ce am avut mai bun. Ei m-au făcut să mă simt mereu tânără. Deși voi intra la pensie începând cu toamna acestui an, voi păstra mereu în suflet atmosfera din Colegiul Eminescu, un liceu cu elevi inteligenți, respectuoși, alături de cadre didactice de mare calitate. Am avut o carieră minunată datorită elevilor și colegilor mei care m-au înconjurat cu respect și căldura sufletească. În Colegiul Eminescu am simțit o atmosferă de lucru care m-a stimulat mereu și care m-a făcut să mă simt împlinită. Le urez tuturor multe satisfacții profesionale și personale.

cu poetul Ioan Moldovan*Experiența ca dascăl la liceul Eminescu a fost o perioadă fastă a biografiei mele*

Înainte cu câteva ore de a avea loc lansarea cărții „Mainimicul” a poetului Ioan Moldovan, am fost anunțată de acest eveniment de doamna dirigintă Donca Marioara. După aflarea acestei vești, am aprofundat studiul despre poetul și redactorul-șef al revistei „Familia” de la Oradea pentru ca, după lansare, să iau legătura cu el, propunându-i un interviu. Iată-l!

Kovacs Anita: V-ați dorit dintotdeauna să fiți scriitor?

Ioan Moldovan: Cred că da. Adică cel puțin de când îmi amintesc eu, din primii ani ai copilăriei, de când învățasem să citesc. Îmi plăceau lecturile acelei vârste, visam să devin și eu după un timp un autor de astfel de compuneri. Deci cred că mereu am visat să ajung scriitor.

Până a ajunge la liceu, contactul cu literatura se produsese în anii de mai-nainte, în vremea școlii generale. Prin vremea aceea la bibliotecile de cartier, de unde împrumutam cărți cu brațul, citeam fără nici o selecție, dar printre cele mai multe cărți citite erau și cărți de mare valoare și atunci cred că s-a produs primul impact important cu literatura autentică.

K.A.: Cum v-ați simțit când ați fost ales redactor șef a revistei „Familia”?

Ioan Moldovan: Am avut o mare emoție, în care se amesteca și bucuria dar și îngrijorarea pentru că e un lucru de mare răspundere să conduci o revistă ca „Familia”, cu tradiția ei în care strălucește debutul lui Mihai Eminescu.

K.A.: Dintre cărțile dvs. care vă este preferată? Și care este mesajul dvs. către cititorii cărților al căror autor

Poetul Ioan Moldovan s-a născut 21 martie 1952 în Mureșeni de Câmpie, județul Cluj.

A debutat în revista liceului clujean „George Barițiu”, „Zorile”.

În 1972 intră primul la Facultatea de Filologie a Universității „Babeș-Bolyai” secția română-latină și, începând cu anul al doilea, activează la revista studențească „Echinox”, fiind redactor, apoi secretar de redacție.

După absolvirea Facultății (1976) a fost profesor de limba română în Maramureș, inclusiv la liceul nostru. În primăvara anului 1989 se încheie perioada maramureșeană și se mută la Oradea fiind primit în redacția celebrei reviste „Familia”.

Opera

În 1980 a debutat editorial cu volumul de poezie *Viața fără nume*.

Alte volume: *Exerciții de transparență*, *Insomniile lângă munți*, *Arta răbdării*, *Avantajele insomniei*, *O uitare de texte*, *Interioarele nebune*.

Face parte din colectivul de colaboratori ai *Dicționarului de scriitori români* coordonat de Mircea Zăciu, Marian Papahagi și Aurel Sasu, unde a redactat peste 40 de articole.

Este membru al Uniunii Scriitorilor din România.

sunteți?

C a r t e a p r e f e r a t ă ?
Întotdeauna cea mai nouă! Acum cea mai nouă este „Mainimicul”, pe care tocmai am lansat-o.

În ceea ce îi privește pe cititori, în primul rând vreau să le comunic bucuria de a fi cititori ai cărților mele, dar asta este mai puțin important decât faptul că încă mai sunt cititori de carte.

K.A.: Cititorii revistei Eminesciana ar fi interesați să afle de ce ați preferat poezia în locul fotbalului, având în vedere că ați jucat în echipa liceului, iar pentru scurt timp la juniorii „U” Cluj?

I.M.: Văd că dețineți informații mai detaliate din bibliografia mea! Și astăzi iubesc deopotrivă fotbalul, dar opțiunea a fost atunci... în adolescență. Cred că a cântărit mai mult lumina poeziei decât cea a stadionului.

K.A.: De ce ați abandonat visul adolescentin de a da admitere la regie film?

I.M.: A fost un vis pe care n-am avut curajul să-l pun la încercare. Am abandonat înainte de a încerca, dar și acum sunt un mare iubitor de filme și, în sinea mea, și acum regizez filme.

K.A.: Cum vi s-a părut experiența de dascăl al Colegiului „Mihai Eminescu”?

I.M.: Experiența de a fi dascăl la liceul Eminescu a fost o perioadă fastă a biografiei mele și sper că elevii mei au aceeași bucurie pe care o am și eu când mă gândesc la acea perioadă. A fi dascăl este, desigur, și foarte greu, dar și o mare bucurie.

K.A.: Ce mesaj transmiteți elevilor eminescieni?

I.M.: Să fie sănătoși, să fie veseli și bucuroși și să citească dacă le mai dă inima ghes.

REPORTAJ

IRELAND TRIP

Alex SAS & Ionuț DRAGOȘ XII F

Nimic nu schimbă atitudinea unui om față de lumea în care trăiește mai mult decât o călătorie în care primul lucru vizat este de a învăța mai multe despre locul vizitat. Încă de mic copil, una din marile noastre dorințe a fost să vizităm o țară străină. Oricare în general, dar două în mod special: Scoția și Irlanda.

N-am pus până acum piciorul în Scoția și probabil n-am s-o facem prea curând, dar ne putem lăuda că am vizitat Irlanda și că ne-am întors de acolo cu o perspectivă total diferită asupra acestei țări.

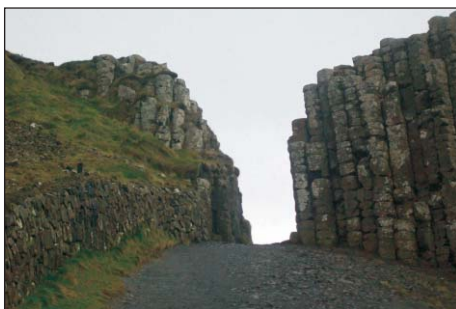
Dacă înainte aveam în minte imagini foarte vagi legate de această țară (spiriduși, berea Guinness, accentul irlandez, Riverdance), la foarte scurt timp după ce am intrat în contact cu cultura irlandezilor, am rămas cu o impresie total diferită. Totul a făcut parte dintr-un proiect internațional Comenius, numit „Conflicting Past, Common Future”. Scopul acestei reuniuni a fost de a ajuta elevi din diferite țări să înțeleagă mai bine conflictele care au avut loc (sau cele care persistă) în Europa și de a-i încuraja să participe la soluționarea acestora.

Primul lucru care ne-a surprins a fost chiar primul cu care am intrat în contact, și anume, atitudinea irlandezilor și putem afirma că sunt printre cei mai primitivi, mai prietenoși și mai săritori oameni pe care i-am întâlnit până acum. Prima noastră oprire a fost Dublin, unde, deși nu am stat mult, am avut ocazia să facem turul orașului într-un autobus double decker. Ziua următoare am pornit spre destinația stabilită inițial: un oraș mic, dar cu

un trecut bogat, situat în Irlanda de Nord - Downpatrick. Aici ne-am întâlnit cu reprezentanții liceelor din celelalte țări (Italia, Germania, Irlanda și Polonia). Tot de aici am pornit spre diverse locații stabilite în proiect.

Primul obiectiv vizitat a fost Giant's Causeway, una din cele mai frumoase formațiuni de bazalt din lume; peste 40.000 de coloane de bazalt, aproape toate în formă de hexagon. De parcă privesc o ofertă nu a fost de ajuns, locul are și o legendă interesantă și destul de comică. Se spune că aici a avut loc un conflict între doi uriași: uriașul scoțian și cel irlandez, cei doi construind o trecătoare (Trecătoarea Gigantilor, mai pe românește) să ajungă unul la celălalt.

Cel din urmă, pe nume Finn McCool (Fionn mac Cumhaill în irlandeza veche), văzând că uriașul scoțian era mult mai mare și mai puternic decât el, a fugit înapoi

acasă și s-a ascuns într-un pătuț pentru copii. Când uriașul scoțian a ajuns la casa lui Finn, acesta a găsit-o doar pe soția lui, care i-a spus acestuia că Finn e plecat la vânatoare și că în casă sunt doar ea și fiul ei. Curios, scoțianul a aruncat o privire în pătuț și văzându-l pe Finn înăuntru, a exclamat

„Dacă băiețelul lui e atât de mare, nu vreau să-i întâlnesc tatăl!” și astfel, uriașul scoțian a rupt-o la sănătoasa, rupând și crăpând pământul în urma lui, să nu-l poată urmări nimeni. Așa se spune că s-a format Canalul Nordic, care desparte Irlanda de Nord de Scoția.

Următorul obiectiv vizitat a fost Londonderry, unul din cele mai vechi și mai bine păstrate orașe irlandeze (locuit încă din secolul VI), unde am învățat tot ce se putea învăța despre istoria turburată a acestui ținut, începând cu epoca de bronz și până în zilele noastre.

Întorcându-ne în Downpatrick, pe lângă obiectivele turistice, am avut ocazia să vizităm și să lucrăm la unul din liceele irlandeze, South Eastern Regional College, unde fiecare echipă și-a exprimat perspectiva asupra conflictelor sau tensiunilor prezente în țara de proveniență. În cea de-a doua întâlnire am avut ocazia să lucrăm cot la cot cu studenții irlandezi. Am creat împreună opt jocuri simple, pe care le-am jucat apoi, pe rând. Timp de o săptămână (20-28 ianuarie), Irlanda de Nord a fost pentru noi un fel de „a doua casă”.

Dacă ar fi să exemplificăm câteva priveliști văzute în Irlanda, într-o discuție amicală, acestea ar fi

următoarele: pescărușii zburând liberi cum zboară la noi porumbeii; imaginea unui bărbat mai în vârstă, cu plete până pe umeri, stând singur la masă într-un pub din Temple Bar, în lumina soarelui de 10 dimineața, bând o bere; strada centrală, O'Connell Street, pe care poți vedea oameni de diferite culturi plimbându-se; un domn foarte amabil care se oferă să ne ajute crezând că ne-am rătăcit doar pentru că am deschis harta să mai verificăm o dată locația noastră; statuia controversatului Oscar Wilde din Merrion Square; străzile ondulatorii din Londonderry, pline de magazine cu suveniruri și cărți extrem de ieftine; plaja îngustă, dar plină de scoici din Newcastle; mormântul în care se presupune că este îngropat Sf. Patrick, ocrotitor al Irlandei; Zidul Păcii din Belfast, foarte lung și plin de grafitti, cu mesaje pacifiste scrise de persoane din diferite țări și multe alte imagini noi, care nu vor fi uitate.

Ce am învățat despre istoria lor? Spre deosebire de România, unde s-au cam stins conflictele violente sociale și totul e liniștit din perspectiva asta, paginile lor de istorie contemporană încă mai sunt mânjite cu sângele victimelor

conflictului major dintre republicani și unioniști. Chiar în săptămâna precedentă sosirii noastre acolo, a fost adus în atenția mass-media un caz în care doi soldați britanici au fost uciși de foști membri ai IRA, care acționează acum pe cont-propru.

Toată această experiență a fost una revelatoare. Umblând pe străzile din Dublin și uitându-ne la pescărușii de pe malul râului Liffey, am văzut că în ciuda istoriei recente violente, oamenii se pot bucura de o plimbare liniștită, pot traversa fără frică strada ignorând semaforul și pot să ducă mai departe tradiția și să-și promoveze foarte bine țara.

Așadar, Irlanda a fost, este și va rămâne o țară preferată. În primul

rând pentru muzica lor tradițională, cât și cea contemporană, care este cunoscută în întreaga lume (Snow Patrol, The Cranberries, U2, The Dubliners și alții), apoi pentru legendele și mitologia plină de magie și nu în ultimul rând pentru prietenia și căldura cu care te întâmpină irlandezii când le vizitezi țara.

Întorcându-ne acasă, în Maramureș, am început să ținem mult mai mult la aceste meleaguri și să apreciem toate frumusețile acestea simple. Văzându-i pe irlandezi cât de mult își iubesc țara, ne-a determinat să facem același lucru pentru țara noastră. În Irlanda, sunt foarte puțini copaci, e doar o câmpie cu multă iarbă, câte un copac răzleț și foarte multe oi. Maramureșul, în schimb, este de

neprețuit pentru abundența de pădure și diversitatea peisajelor.

Timp de o săptămână, Irlanda de Nord a fost țara în care am acumulat cunoștințe cât să ne ajungă pentru un semestru întreg de istorie (și geografie și engleză). Într-un timp atât de scurt, am reușit să formăm legături strânse cu alți elevi din Europa care, exact ca noi, visează la o lume mai bună sau cel puțin mai sigură. Nu am fi ratat această ocazie pentru nimic în lume.

ANCIETA

facebook

Cartea cu chipuri

Andreea Lorena CIOBANU & Andra MARKUS X C

Scurt istoric

La origine *facebook* era o rețea socială închisă a studenților de la Harvard; ulterior ea s-a deschis și altor universități americane. La început verificarea apartenenței la universitate se făcea prin adresa de e-mail a studentului, dar începând din septembrie 2006 rețeaua este deschisă tuturor. Imediat rețeaua *facebook* a devenit foarte populară dar și controversată, fiind interzisă în câteva țări din Orientul Mijlociu. De asemenea, prin intermediul acestei rețele au fost provocate și coordonate unele manifestații protestatare din Republica Moldova și Iran.

Facebook a fost creat de către Mark Zuckerberg pentru a oferi posibilitatea de a contacta persoane apropiate, dar încă necunoscute. Utilizatorii pot intra în această rețea din orice loc unde există acces la Internet pe baza unei parole, stabilite inițial odată cu completarea formularului de înscriere care conține o serie întreagă de întrebări personale.

De la crearea sa *facebook* a făcut obiectul unei controverse privind respectul vieții private a utilizatorilor. Aplicația utilizează informațiile personale ale utilizatorilor cu scopul de a introduce

anunțuri publicitare adaptate profilului fiecărui utilizator în parte și chiar de a vinde aceste informații unor întreprinderi private, așa cum și este menționat în cartea *facebook* cu privire la viața privată. Aceasta indică pe de altă parte că *facebook* poate recolta informații despre membrii săi și din surse exterioare rețelei, cum ar fi ziarele, bloguri sau orice alte surse din cuprinsul Internetului.

În prezent site-ul *facebook* este vizitat lunar de circa 550 de milioane de persoane, din care 1,6 milioane din România, iar timpul mediu petrecut de utilizatori într-o lună pe Facebook este de 700 miliarde de minute. Apiciat a fi al doilea site social mondial după *google.com*, luat după numărul de vizite, *facebook* face parte din fenomenul recent denumit Web 2.0

La ce ne ajută *facebook.com*?

Probabil că s-a înțeles din rândurile de mai sus ca Facebook, cât și celelalte rețele de socializare (*hi5.com*, *twitter.com*, *myspace.com*, etc.) ne ajută să socializăm mai ușor cu alte persoane ce folosesc aceste rețele. Este bine de știut că această formă de socializare, pe lângă faptul că este, sau cel puțin pare mai ușoară decât altele, nu este prea recomandată.

Omul anului 2010 - Portret de miliardar

Fondatorul Facebook, Mark Zuckerberg, este în fruntea topului celor mai influente 100 de personalități în 2010. Este cel mai tânăr om care a devenit miliardar, la doar 23 de ani. Ziarul *Gândul* scrie că în 2009, averea fondatorului Facebook era estimată la 2 miliarde de dolari, pentru ca acum aceasta să ajungă la 6,9 miliarde de dolari.

Mark Zuckerberg s-a născut la 14 mai 1986, în New York, într-o familie de evrei. A început să facă programare în școala generală, fiind atras în special de aplicații utilitare și jocuri. În liceu a creat un program care să îi ajute pe colegii de birou ai tatălui său să comunice prin intermediul computerului. Ulterior, a elaborat un player audio pe care Microsoft a încercat să îl cumpere, însă tânărul Zuckerberg a refuzat.

La 18 ani a fost admis la Universitatea Harvard, iar doi ani mai târziu, în 2004, a lansat rețeaua TheFacebook, pentru "a conecta oamenii prin rețele de socializare în colegii".

Despre filmul „The Social Network”, pe tema vieții sale, Zuckerberg afirmă că are multe aspecte interesante, dar și multă ficțiune. „Este viața mea, dar nu atât de dramatică”.

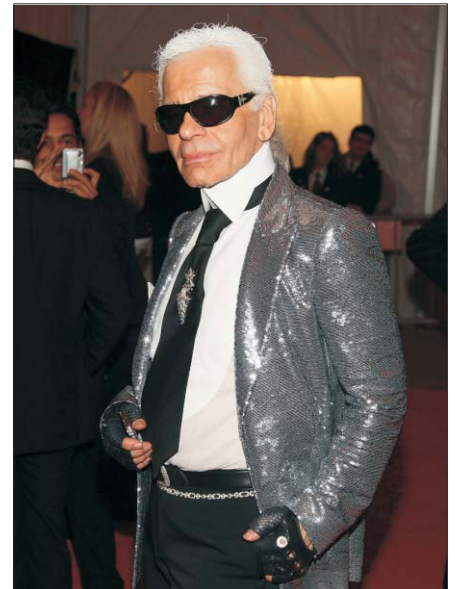
În cadrul emisiunii Oprah Winfrey Show Zuckerberg a anunțat că va dona 100 de milioane pentru educație. Întrebat de ce se concentrează pe educație, Zuckerberg a afirmat că „Am avut multe oportunități în viața mea și multe dintre ele au venit pentru că eram înscris la școli bune. Ce vreau să fac este ca fiecare să aibă astfel de șanse. Fiecare copil merită o educație bună, iar acum asta nu se întâmplă.”

FaceBook este ceva fără cusur... e ca un Brâncuși

Designerul german **Karl Lagerfeld** este unul dintre cei mai importanți creatori de modă ai sfârșitului de secol XX. A colaborat cu o multitudine de case de modă, printre care Chanel, Chloé și Fendi.

King Karl e fan tehnologie, dar a declarat pentru *Business of Fashion* că nu folosește computer. „Îmi folosesc creierul, vreau ca imaginația să fie a mea, nu vreau să văd imagini gata gândite. Vreau să văd imagini ale imaginației mele”. Cu toate acestea, King Karl este oldfashioned când vine vorba de lucruri mărunte: „trebuie să citești ziarul. Și hârtia e mai bună decât ecranul dacă vrei să faci asta”. Recunoaște, însă, că noile găselnițe ale tehnologiei sunt aproape de perfecțiune: „Facebook este ceva fără cusur... pentru mine e ca un Brâncuși”.

Facebook-ul în opinia eminescienilor

☛ Ce înseamnă Facebook pentru mine? Timp pierdut degeaba, dar și loc de socializare interactiv plus ultimele cale mai tari evenimente din oraș sau alte orașe. (Fanna)

☛ Facebook este un mod de a ține legătura cu prietenii. Consider că este foarte util, însă nu agreez persoanele care sunt obsedate de acest site. În mare parte, e o pierdere de timp prețios. (Cristina)

☛ Nu am o părere prea bună despre Facebook, de aceea l-am șters. Este prea stresant și nu am avut timp să mă ocup de el. În concluzie, prefer să ies la o plimbare decât să stau în fața calculatorului pe Facebook. (Roxana)

☛ Am cont pe Facebook și consider că este un bun prilej de socializare, bineînțeles, fără a exagera. (Bianca)

☛ Din punctul meu de vedere, Facebook-ul este doar un alt mod al tinerilor de a socializa pe internet. În ceea ce mă privește, este doar o distracție inofensivă. (Theodor)

☛ Am decis să îmi fac cont pe Facebook, deoarece am prieteni din alte țări și a fost singura cale de socializare cu aceștia și cu alți prieteni care lucrează, studiază sau trăiesc în străinătate. (Andra)

☛ Zuckerman cu al său FB, a reușit să construiască un monstru virtual foarte apetisant și parșiv, care subliminal reușește printr-un

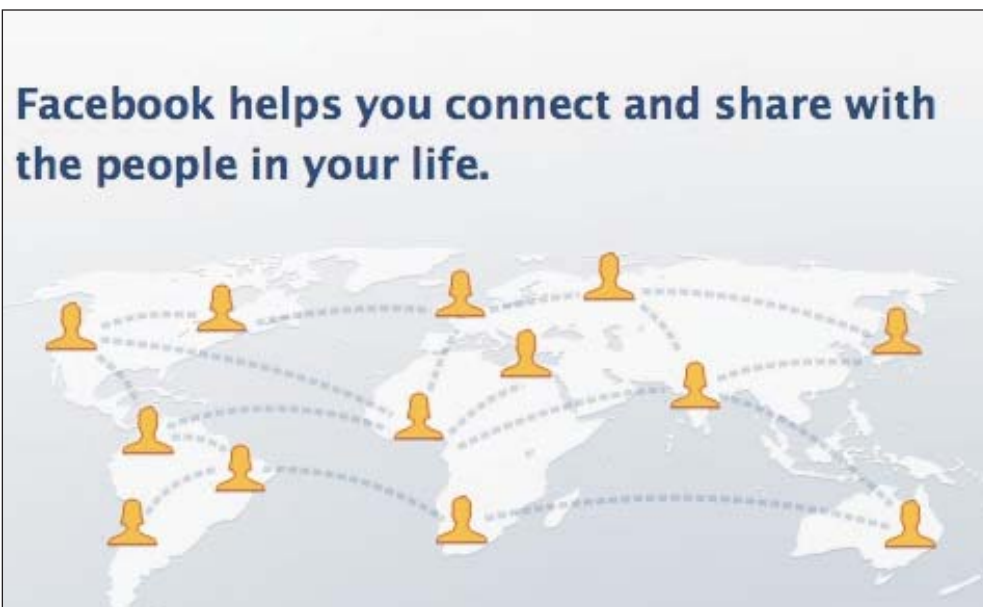
design nu prea sofisticat, dar inteligent, să te țină captivat de ecran și implicit să creeze o dependență. (Laura)

☛ Pe lângă tradiționalele adicții ale alcoolului, țigarilor, sau drogurilor care provoacă o dependență zilnică și care trebuie să fie întreținute de o doză continuă din dependența respectivă, facebook-ul a devenit, în numai câțiva ani, noul drog, căruia i se poate aplica eticheta de "adicție". (Daniel)

☛ Pentru unii însă FB-ul este un refugiu din cotidian, o defulare virtuală, cu și față de prietenii virtuali, iar pentru alții o curiozitate, o plăcere hedonistică de avea cât mai mulți prieteni virtuali și cât mai multe luminițe roșii care să se aprindă cât mai des acolo sus, în stânga la FB. (Alexandra)

☛ Mi se pare că Facebook e doar o treabă trecătoare, cum a fost și Hi5. Eu tot aștept și mă întreb: ce urmează? Sper că Twitter. Vreau să văd ce face lumea tot timpul. (Alex)

☛ Facebook este un mijloc foarte bun de relaxare, de a te deconecta puțin de stresul zilnic, dar nu este atât de necesar. Consider că cel mai eficient mod de a comunica este cel față în față, fără a ne ascunde într-o lume virtuală. (Andreea).

Zodiile și sportul

Berbec

Aptitudini bune pentru sport, și individual, și de echipă. Ești ideal de cooptat într-un grup care deja merge la sala de fitness sau la terenul de baschet. În echipă, te remarci prin combativitate. Nici măcar sporturile extreme nu te fac să dai înapoi.

Taur

Hm, să alergi în jurul blocului? Dacă te vede vreun vecin și crede că te fugărește cineva? Ar fi totuși o idee să practici un sport sau, în fine, mișcare spre a atârna mai ușor la cântar. Necazul e că, după un așa efort, pofta de mâncare e mult mai greu de stăvilat decât înaintea lui.

Gemeni

Poate că nu vei avea tu inițiativa să te apuci de sport, dar vei primi cu brațele deschise o asemenea propunere. Mai ales dacă mergi cu prietenii, și după ce terminați programul care te-a solicitat fizic atât de tare, zăboviți la un ceai. Imediat ce noua distracție o să te plictisească, o să pui punct carierei în domeniu. În sportul de performanță, te bazezi mai mult pe minte decât pe forță.

Rac

Dacă ți-ai propus să faci un sport de întreținere, te ții de el. Nu e cea mai plăcută activitate din lume, dar beneficiile ei merită micul sacrificiu. În sporturile de echipă, dovedești altruism. Nu-ți pui niciodată în gând să trișezi.

Leu

Îți vei începe cariera sportivă cu sportul numit shopping. Normal, îți trebuie echipament de firmă. Vei fi atrasă de un sport la modă: tenisul, aerobicul, iar de vei avea și spectatori, va fi cu atât mai bine. Dacă ți-ai propus să-ți ajustezi silueta pe această cale, nu te vei lăsa până nu vei reuși.

Fecioară

Vrei să-ți îmbunătățești condiția fizică? Îți stabilești un program de flotări, alergări, de genuflexiuni zilnice. Le faci pe toate, numărate. Nu vei abandona acțiunea după o săptămână dacă ai hotărât să ții o lună: ai știut de la bun început ce te așteaptă.

Balanță

La o întrecere sportivă, ești mai bună să ții scorul, să urmărești timpul de joc decât să participi. Asistenta de pe margine te-ar înhiba. Dacă îți propui ca în fiecare dimineață să faci gimnastică la domiciliu, când vei

zăbovi prea mult în pat vei sacrifica exercițiile fizice în favoarea mesei. Am sărit peste aranjarea la oglindă. Tu n-ai sărit.

Scorpion

Faptul că Nadia este din aceasta zodie nu deloc o întâmplare. Scorpionul e semnul campioanelor în sport. La alergatul în curtea școlii ai vrut întotdeauna să fii prima. Ești capabilă, dacă te-ai apucat de sport, la orice nivel, să sacrifici distracția ca să te ții de treabă. Cu atât savurezi mai mult succesul, cu cât îl cunoaște și apreciază lumea.

Săgetător

Dacă te-au chemat prietenii la noua distracție numită practicarea unui sport, aderi cu entuziasm. Dacă se întâmplă ca într-o zi ele să nu poată să fi prezente, dar tu ai putea, vei lipsi și tu. Dorința de victorie nu te înaripează prea des. Vorba aia legată de olimpiade: important e să participi, atunci când participi.

Capricorn

O alta zodie făcută parcă special pentru sportivi. Sunteți capabili să suportați cele mai grele antrenamente fără să vă plângeți nimănui și fără laudă. Ținta capricornilor nu e decât succesul, indiferent că vor o cupă europeană sau să dea jos două kilograme de pe șolduri. Dacă ating performanța, sunt maeștri în arta negocierii contractelor.

Vărsător

Ca să te tenteze sportul, trebuie să fie vorba de ceva exotic. Înotul nu poate fi, pur și simplu, mișcare în apă. Nu, el n-are niciun farmec dacă nu e însoțit de delfini. Deși și pe aceștia îi poți găsi ușor plictisitori și atunci parcă te-ar tenta o scufundare cu rechini. Sau sarituri cu parașuta cu condiția să săriți mai mulți odată căci mișcarea de unul singur nu are sens pentru tine, fiindă sociabilă cum ești.

Pești

Sunt sporturi care ar putea face casă bună cu arta? Da, patinajul artistic. Dansul sportiv. Unui sport de echipă îți este greu să-i înveți regulile. Plus că e enervant să-ți aducă reproșuri colegii dacă pierd din cauza ta. Te sperie sportivii care strigă, se agită și se dau de ceasul morții să câștige. Important e să faci mișcare, nu? Dacă se întâmplă să te duci la un sport care la prima ședință să nu te atragă, a doua oară nu mai calci pe-acolo.

